REGD M 4642

பரம்
ரு 7,
8 0

திராவிடநாடு

16 பக்கம்
விலை
இரண்டணா

இலங்கை 15 சதம் | மலாய்நாடு 12 காசு

ர் 8 | 30–10–49 | இதழ் 18

விசித்திரமான காதல்!

உத்தமர் காந்தியின் உயிரைக் குடித்தது ஆர். எஸ். எஸ்—மதவெறி ஸ்தாபனம்—என்று, அன்று கண்டித்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள், இன்று அணைத்து மகிழ ஆர்வம் கொள்கின்றனர்!

இரண்டு சைபர்தான் அதிகம்

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மைக்குக் காரணம் என்கிருர் பட்டாபி. இன்றுள்ள இந்தியசர்க்காரின் அமைப்பு, சுதந்திரம் வருமுன் இருந்தது போலல்ல. இப்போது தங்கள் எண்ணங்களை முடித்துக் கொள்ள, மாகாணவருமானங்களை தனக்குச் சேர்க்க, மாகாணங்களின் உரிமைகளைத் தன்கையில் வைத்துக் கொள்ள, மத்திய சர்க்காரிடம் தேசியம், இந்தியா ஒரே தேசம் என்ற மோகனவலைகள் இருக்கின்றன! அந்த வலை வீச்சுகளால், கிட்டத்தட்ட, அநேகமாக, மாகாணங்களை 'ஆட்டிப்படைக்கும்' ஒரு ஏதேச்சாதிகார இல்லமாக, இன்றைய இந்திய சர்க்கார் இருக்கிறது—அவ்வளவு அளவில் சட்டங்களும் முறைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. எனவே, இன்று எல்லாவகைகளிலும் எக்களிப்புகொள்ளக் கூடியதாக மத்திய சர்க்கார் இருக்கிறது. வருமானவரி, காப்புவரி போன்ற அதிக வருமானத்தை அரசாங்கத்துக்கு அளிக்கக்கூடிய வரிகளெல்லாம், இன்று, மத்தியசர்க்காரின் "கஜானுவுக்கே" செல்கிறது இப்படி அபரிமிதமான வரவு வந்து குவிந்தும் 'பட்ஜட்'டில். பரிதாபம் ஏற்படுகிறது—படுகுழி தோன்றுகிறது!

ஏன் இந்த கோளாறு — கேட்கத் தோன்றும் மக்களால், அவர்கள்தான் வரி கொடுப்பவர்கள், கொடுத்தும் வாழமுடியாது திகைப்பவர்கள் என்பதால்! இந்தக்கோளாறுபற்றிக் கூறுவது, குப்பையைத்தேடி, தேளைத் தொடும் வேலையென்று நினைக்கின்றனர் — இன்றைய ஆளவந்தார்களில் மாகாணப் பற்றும், மாகாண முன்னேற்றத்தில் அக்கரையும் கொண்ட ஒரு சிலர்.

புரையோடிய புண்ணை, புனுகுப் பூச்சால் நெடுநாள் மறைத்துவிட முடியாது! என்றுவது ஒருநாள் அதன்விளைவு ஏற்பட்டே தீரும்! இந்தியா—இன்று ஏககட்சி ஆட்சியிலிருந்து வருகிறது. யாரார்நேற்று வரை சுயராஜ்ப்பற்றி வீரமுழக்கம் செய்த, மேடைப்பிரசங்கிகளாக இருந்தார்களோ, தலைவர்களாக இருந்தார்களோ, அவர்களே இன்று ஆட்சிப் பீடத்திலிருக்கின்றனர். கட்சிக்கும் தலைவர், ஆட்சிக்கும் தலைவர்கள் என்ற காரணத்தால் மத்திய சர்க்காரில் மதோன்மத்த நிலையும், மக்கள் நிலைமறக்கும்பான்மையும், படமெடுத்தாடுகிறது.

மத்திய சர்க்காரில், அரசாங்கத்துக்கு வருமானத்தைத் தேடி சேர்த்து அதை வகையுடன், செலவிட வேண்டிய நிதி மந்திரி பொறுப்பில் உள்ளவர் — காங்கிரஸ் வீரரோ, தியாகியோ அல்ல. வருமானம் — அரசாங்க இயந்திரத்தின் கேந்திரம். அதை நிர்வகிக்கும் கடுமையும் சோதனையும், நிறைந்த பொறுப்பிலிருக்கும் ஜான்மத்தாய், சுயேச்சை எண்ணமும், நாட்டு நலனும் கருதுபவராகயிருந்தாலும் காங்கிரஸ் மேலிடத்துக்கு கட்டுப்பட வேண்டியவராகவே இருக்கிருர். காரணம், இவர், இத்தகைய பதவி பெற கருணை பாலித்தது காங்கிரஸ் மேலிடம்தான். ஆகவே, காங்கிரஸ் மேலிடத்து கனவான்களின் மனம் கோணுது, மாற்றமுரைக்காது நடந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை நீடிக்கிறது இவருக்கு.

இந்நிலையில் மத்திய சர்க்காரில் மந்திரிகளாகயிருக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மந்திரி சபையைத் தங்கள் போட்டிக் கூடமாக ஆக்கிக் கொண்டு வருகின்றனர், அமிருதகௌரி, அகில உலக சுகாதார மாநாடு கூட்டினுல், அபுல்கலாம் ஆசாத் 'நான் மட்டும் என்ன சளைத்தவனு?' என்று கலாச்சார மாநாடு கூட்டுகிருர். நேரு, வெளிநாட்டிலாகாவை தன் சகாக்களால் நிரப்பினுல், படேல், 'பார்க்கிறேன் ஒரு கை!' என்று உள்நாட்டிலாகாவில் புது இடங்களைச் சிருஷ்டி செய்கிருர்.

இப்படி, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பிரதாபத்தை, பெருமையை நிலைநாட்ட முபலுவதன் விளைவு நிதிமந்திரியைப் போய்ப் பாதிக்கிறது.

மந்திரிகள், மனம்போன போக்கில், தங்கள் இலாகா சம்பந்தமட்டில் 'முன்னேற்றத் திட்டங்களை' வேறு, காகித ரூபத்தில் காட்டி, வேண்டும் பணம் என்று, ஓலை அனுப்பிய வண்ணம் இருக்கின்றனர். இதிலும் போட்டியும், 'என் பெருமையைப் பார்' என்று பூரிக்கும் புத்தியும் தலைவிரித்தாடுவதால், மேலும் நிதி மந்திரியின் நிலை, 'கதி யாருண்டோ?' என்ற கவலை முகாரியைப் பாடும்படி ஆக்கிவிடுகிறது.

பணம் வேண்டும் என் திட்
களுக்கு என்று ஓலை விடுபவர்களே
ஆட்சிப்பீடத்தை ஆட்டிவிடும், கா
கிரஸ் தலைவர்கள். 'இல்லை! என்
அவசரம், அத்திட்டத்துக்கு' என்
கேட்கவோ, நிதி மந்திரிக்கு அச்ச
நிலைமை மாறிவிடுமோ என்ற ப
காரணமாக' இதன் விளைவாகத்தா
நிதி மந்திரி போன்ருர் இதுவ
எத்தனையோ சுற்றறிக்கைகள் விடு
தும், காங்கிரஸ் 'கனம்'களின் கவ
மறந்த போக்கால், 'மிச்சம் இல்
பணம் வேண்டும்' என்ற பாட
கிளம்பியிருக்கிறது. 'சைபர்க
அதிகமாகி கவலையையும் கஷ்டத்
யும் பரிசாக உருவாக்குகின்றன!

மிச்சப்படுமென்று எதிர்பார்த்
தொகைக்கும், தேவைப் படு
என்று திகைத்துக் கூறப்படுகி
தொகைக்கும் உள்ள வித்தியாச
இரண்டே இரண்டு 'சைபர்'க
தான்! ஆனுல், அந்த இரண்டு சைப
கள் அதிகமாக ஏற்பட்ட நிலை, ம
கள் மன்றம் சிந்திக்கவேண்டி
ஒன்று. இரண்டு சைப
கள் தான் என்றுலும், அதி
பொதிந்திருப்பது, ஏழ்மை இந்திய
இருட்டறை நோக்கி எவ்வள
வேகத்தில் இழுத்துச் செல்லப்ப
கிறது என்பதை உணர்த்துவதாகு
உண்மை நாடுவோரின் உள்ள
களைத் திகைக்கச் செய்வதாகும்!

✼

(15-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த அறிவுரையைப் பெற்றுவந்
இங்கு தரவேண்டும் என்று விரும்
கிருேம். எமது நேரு அமெரிக்க
சென்றது கடன் வாங்க அல்ல, அ
லும் பாரத்வர்ஷத்தவர், வேறு எ
ரிடமும், கருத்தைக் கடன் வாங்கு
கேவலநிலையில் இல்லை என்பதை
அறிக — இல்லையேல் வரு
சிறைக்கூடம், என்றும் கூறக்கூடு
இன்றைய ஆளவந்தார்கள். எனவே
அவர்களுக்குக்கூறுவதைவிட, பொது
மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவது ப
னளிக்கும் என்று எண்ணுகிருேம்
புக்களாட்சியின் மாண்பினைக் கா
விரும்புவோர், அமெரிக்க வழக்கு
மன்றத்தீர்ப்பிலே; பொதிந்துள்
உண்மையை உணரவேண்டுகிருேம்
அந்தப் போக்குடன் நமது ஆளவ
தார்களின் போக்கை ஒப்பிட்டு
பார்த்து, தக்கதோர் தீர்ப்பளிக்க
கோருகிருேம். ✼

இரண்டு 'சைபர்'தான் அதிகம்!

அ. ரங்கண்ணல்

"சுத்த சைபர்!"

"மூளையெல்லாம் காலி. ஒரே சைபர் மயம்!"

"என்ன, தம்பி, மார்க்கு. எல்லாம் 'சைபர்' தானே!"

றெல்லாம் கூறப்படுவதுண்டு, பரின் அருமை பெருமை, தெரி ல், இவ்வளவு ஏளனத்துடன் தப்படுகிறதே, சைபர், அதன் தஸ்தும் மதிப்பும் அபாரம்! னக்கு ஆசிரியர்களைக் கேட்டுப் நங்கள். அவர்கள் கூறுவார்கள், ணை'யிருந்தால் மதிப்பை உயர்த் , துணையில்லாவிட்டால் 'தூசு' லக் கிடக்கும் என்பதாக, சைப மகிமை குறித்து!

-க்குப் பக்கத்தில் போடு ஒரு 0. போதென்ன ஆயிற்று, பத்தா, போடு இன்னொரு சைபர், இப் து அதன் மதிப்பு 100 ஆகி டதல்லவா? பார் 'இம்மி' நாடிக் , சாதாரண 1ன் மதிப்பு எவ் வு உயர்ந்துவிட்டது! ஆகவே அல்ப சொல்பமல்ல, அப்படி ர்க்காதீர்கள் என்றெல்லாம், ர் கூறுவார்!

ஆனால், 'நம்ம' மந்திரிமார்கள் க்கிறார்களே, அவர்களுக்கும் பர்'களுக்கும் உள்ளதொடர்பே ாதியானது! நாட்டிலிருக் மக்கள் தொகை, அவர் க்கு வேண்டிய வசதிகளைச் ய தேவையான பணத்தொகை, யவைகள் பற்றி எண்ணும் பூது, இந்த 'சைபர்'கள் கோர க் காட்சியளிக்கும்! சைபர், கனமாதாகக்காட்சிதரும் வேளை உண்டு, அவர்களுக்கு அது, முடிவில் வரும் சம்பளம், னச் செலவு, ஆகியவைகளில் தனை' அதிகமாகியிருக்கிறதோ தப் பொறுத்தது.

'சைபர்' நம்ம மந்திரிமார்களுக்கு பச்சோந்தி—நிலைமையை பொறுத்து, அவர்கள் கண்ணுக்கு!

இப்போது, முன் சொன்னோமே, அதுபோல, 'சைபர், கோரமாகக் காட்சிதரத் துவங்கியிருக்கிறது, இதைச் சமீபத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் டாக்டர் பட்டாபி தந்திருக்கும் தகவல், நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. அத்தகவலைக் கண்ட போது, முதலில், இரண்டு சைபர்கள் மட்டுமே அதிகமாகத் தெரிந்தன—இன்னும் நெருங்கிப் படிக்கையில், இரண்டு சைபர்களுக்கிடையும், மறைந்துகிடக்கும் அல்லோலகல்லோலம், அவதி, ஆர்பாட்டம் அத்தனையும் மனதை, வாட்டத் துவங்கின!

45,00,000

45,00,00,000

இரண்டு சைபர்கள் அதிகமாகியிருக்கிறதல்லவா, இந்த விபரம் தான், காங்கிரஸ் தலைவர் நமக்குத் தருவது. சென்னையில் கடந்த 21ந்தேதி கூறியிருக்கிறார் இந்தத் தகவலை இரத்தினச் சுருக்கமாக!

இந்திய சர்க்கார் இந்த ஆண்டு வரவு செலவில் மிச்சப்படுமென எதிர்பார்த்த தொகை ரூ 45,00,000. ஆனால், எதிர்மாறாக ரூ45,00,00,000 தேவைப்படுகிறது என்று கூறியுள்ளார். 45 லட்சம் ரூபாய்கள், இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கையில், மிச்சப்படும், உபரியாகும் என்று எதிர்பார்த்தார்களாம்! ஆனால் எதிர்பார்த்தது நடக்காமல், இப்போது காரியங்களை நடத்திச் செல்லவே 45 கோடி ரூபாய் தேவையாய் இருக்கிறதாம்!

எப்படியிருக்கிறது விஷயம், மிச்சத்தை லட்சக்கணக்கில் எதிர்பார்க்க, மிச்சம் கிடைக்காததுமட்டுமின்றி, பணம் இன்னும் தேவைப்படுகிறதாம் — அதுவும் இலட்சக் கணக்கில்கூட அல்ல—கோடிக்கணக்கில். பட்டாபி தரும், பட்டியலைப் பார்க்கும்போது, 45 ஒன்றாகத்தான் தெரிகிறது, அதில் அதிகரித்திருப்பதும், இரண்டு சைபர்கள்தான் என்றும் தெரிகிறது! ஆனால், அதைக் கூர்ந்துபார்த்தால் புலப்படும் லட்சத்தையும், கோடியையும் பார்க்கும் போது, உள்ளம் "பட், பட்" என அடித்துக்கொள்கிறது — எப்படி, இது ஏற்பட்டது, ஏற்படலாமா, இது ஒருசர்க்காரின் திறமைக்கு அழகா, இப்படி ஏற்பட்டால் நலனோ நன்மையோ நாட்டுக்கு ஏற்படமுடியுமா, என்ற எண்ணங்கள், உருண்டோடிவருவதால்.

• • •

45 லட்சம், மிச்சத்தை எதிர்பார்த்தனர் சர்க்கார். வரவு செலவில் மீதப்படாதது மட்டுமின்றி 45 கோடி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று, பதட்டமின்றி, எடுத்துரைக்கிறார் பட்டாபி, வரவு செலவுப் பட்டியலுடன். ஓராண்டுக்கு இவ்வளவு வருமானம் வரும், இன்னின்ன செலவுகள் செய்யப்படவிருக்கின்றன என்று ஆலோசித்து, பன்முறை ஆய்ந்து, கடைசியாக சமர்ப்பிக்கப் படுவதுதான் 'பட்ஜட்' அவ்வளவு சிரமத்தின் பேரில், ஒரு மாபெரும் துணை கண்டத்தின் வரவு செலவு பற்றித் தயாரிக்கையில், 45 லட்சம் மிச்சப்படுத்தலாம் என்று கணக்குப் போட்டுக் காட்டினர். ஆனால், இப்போது, பட்டாபி 'பட்டியல்' தருகிறார், 45 கோடி பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விட்டது, அதைச் சமாளிக்க வேண்டியவர்களாக, சர்க்கார் ஆகிவிட்டார்கள் என்று.

'இது எப்படி ஏற்பட முடியும்?

சர்க்கார், சாமான்யக் குடியானவனல்லவே, வரவுக்கு அதிகமாகச் செலவிட்டுத் திண்டாட, திகைக்க!' என்று யாராவது கோபத்தில் கேட்க முற்பட்டு, 'வரவையும் செலவையும் வகை பார்த்து செலவு செய்யத் தெரியாத நீங்கள் எப்படியய்யா, ஏறினீர்கள் ஆட்சி பீடம்? ஆளவந்தாராகி விட்டு, அளவறிந்து செலவிடாமல், ஆடிக் குதிக்கவா, அனுப்பிவைத்தோம் உங்களை? சேச்சே, கேட்கக் கேட்க வெட்கமாயிருக்குதய்யா!' என்று கேட்க வந்தவர் ஆத்திரம், ஆவேசமாகி விட்டால், என்ன செய்வது, என்ற அச்சம் உருவானதால்தானே என்னவோ, ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பது பற்றியும் 'சிறு சொல்' மூலம், பட்டாபி, ஒரு விளக்கம் தருகிறார்!

தவருக நடந்துவிட்டனர்!

அதனால்தான் போலும் இது, என்கிறார்; பட்ஜட் தயாரிக்கப்பட்டபடி, மந்திரிகள் நடந்து கொள்ளாததால் ஏற்பட்டது போலும் இந்த விபரீதம் என்று விவரிக்கிறார்.

சர்க்கார்—நாட்டின் நிலை, மக்களிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமான வகை, செலவழிக்க வேண்டிய வழிகள் என்னென்ன, என்பது குறித்து, தயார் செய்த பட்ஜட் பாதையை விட்டு நழுவிச் சென்றுள்ளனர் என்று பட்டாபி தெரிவிக்கிறார்!

சென்னை சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்கார் ஏன் பணம் தரமறுத்துவிட்டது, என்பதற்குக் காரணமாகக் காட்டிப் பேசுகையில்தான், இந்த விஷயத்தை அவர் வெளியிட்டிருப்பது.

முப்பதுகோடி மக்களுக்கு காவலனாக இருக்கும் சர்க்கார், வரவுக்கு மீறி செலவு செய்திருக்கிறது—லட்சக்கணக்கில் மிச்சத்தை எதிர்பார்த்தது, ஆனால் கோடிக்கணக்கில்பணம் தேவைப்படுகிறது — இதற்குக்காரணம் தவருக நடந்ததுதான் என்று தகவல் தருகிறார்—கூச்சம் நாச்சம். எதுவுமின்றி, தன் கட்சியின் அரசாங்கம், அதன் நிர்வாகம் இவ்வளவு அழகிலிருக்கிறதே, என்று வெட்கி வேதனைப் படவேண்டிய அவர், மாகாண சர்க்காருக்கு மத்திய சர்க்காரின் தூதுவர்போல, கூறுகிறார். தவறிநடந்துவிட்டனர், இதன் விளைவுதான் தடுமாற்றம் என்று!

ஆளவந்தாரின் இந்த அவலட்சணத்தைக் காணும்பொழுது, "இரண்டு சைபர்தான்" என்ற பாவனையில் பதட்டமின்றி, மக்களிடம் சொல்லுகிறோம் என்ற மனக்கூச்சங்கூட இல்லாது, தகவல் தரும் காங்கிரஸ் தலைவர் பட்டாபியின் கூற்றைக் காணும்பொழுது, ஆளவந்தாரின் நிலைகண்டு வேதனையும், விம்மலுமே, நமக்கு உருவாகிறது.

மக்கள் மரமண்டைகளென நினைத்து, 'மகாஜனங்களே! மந்திரிமார் தவறிவிட்டனர்' என்று கூறுகிறார், காங்கிரஸ் தலைவர், அவர்கள் பெயரைச் சொல்லித்தானே வாழ்கிறோம் 'நாம்' என்ற நினைப்புக்கூட இல்லாமல்! அவர்களிடம் இதையா கூறுவது என்ற வெட்கமும்வேதனையும் எழும்பாமல்! நாம் எவ்வளவோ செய்வோம் என எதிர்ப்பார்த்துக் கிடக்கும் மக்களிடம் இல்லை ஒப்பாரி வைக்கிறோமே என்ற கவலைகூட இல்லாமல்!

பட்ஜட் பாதையைவிட்டு இந்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் நழுவிச்சென்றுவிட்டனர், அதன் விளைவுதான் கோடிக் கணக்கில் பணம் தேவைப்படுவது என்று கூறவந்தாரே, பட்டாபி, அது ஏன் தெரியுமா! மாகாண சர்க்கார், நீர்ப்பாசன முன்னேற்றத்திற்கென மத்திய சர்க்காரைக் கடன் கேட்க, மத்திய சர்க்கார் 'இல்லை' என்று கைவிரித்து விட்டதல்லவா, அது ஏன் என்பதை விளக்கமுயற்சிக்கையிலேயே இந்த "விஷயத்தை" வெளியிட்டிருக்கிறார்!

மாகாணசர்க்கார் கேட்டது, உணவுப்பொருள் உற்பத்திக்கு. மத்திய சர்க்காரோ, நிதிநிலை சரியில்லை, ஆகவே கடன்கொடுக்க வக்கில்லை, என்று 'முகாரி' பாடிவிட்டனர்! அந்த 'முகாரி'க்குத்தான், ஆலாபனம் செய்கிறார், மதிப்புக் குரிய காங்கிரஸ் தலைவர் பட்டாபி, பணம் எப்படி இல்லாமற் போய்விட்டது தெரியுமா! "இந்திய சர்க்காரின் பட்ஜட் தவருன்வழியில் நிறைவேற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது" அதன் விளைவுதான் 'இந்த இல்லாமை' நிலைமைக்குக் காரணம். "ரூ 45,00,000 மிச்சப்படும் என்று தங்கள் பட்ஜட் மூலம் எதிர்பார்த்த இந்திய சர்க்காருக்கு உண்மையாக[illegible]
போது ரூ 45-கோடி பற்[illegible]
ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று[illegible]
மத்திய சர்க்கார் மந்திரிமார்[illegible]
நடந்துகொண்டு விட்டனர்[illegible]
என்று ஒரு குறிப்புக்காட்டி[illegible]
மாகாண சர்க்காரே பணம்[illegible]
என்று 'தூது' விடாதீர்க[illegible]
காது வேறுவழி பாருங்கள்[illegible]
போதிக்கிறார்!

அவர் போதனையும், மத்[illegible]
காருக்கு தனது வரும்[illegible]
அளித்து விட்டு திண்டாடு[illegible]
மாகாண சர்க்காரின், [illegible]
நிலைமையுமல்ல இப்போ[illegible]
கவனிக்கவேண்டியது — அ[illegible]
பன்முறை நாம் எடுத்து[illegible]
வருகிறோம் என்பதால்.

'இரண்டு சைபர்கள்' [illegible]
அதிகமாகியிருக்கும் கணக்[illegible]
கிறாரே, பட்டாபி, அந்[illegible]
கைக் காணும்பொழுதுதான்[illegible]
ஆளவந்தாரின் 'ஆட்சியழ[illegible]
பட்டமாகத் தெரிகிறது! 45[illegible]
மிச்சத்தை எதிர்பார்த்து [illegible]
வரவு செலவைத் தயாரித்[illegible]
ஆனால் இன்று, ஓராண்டுக[illegible]
வில்லை' கணக்கைப் பார்த்[illegible]
வைவிட செலவு அதிகமா[illegible]
றது. எதிர்பார்த்த 45-லட்[illegible]
படவில்லை. அதற்குமாருக 4[illegible]
தேவைப்படுகிறது செல[illegible]
இந்த நிலை மாற்றத்தைக்[illegible]
'மாகாணங்களே, வாய்தி[illegible]
என்று வாய்ப்பூட்டு இடப்[illegible]
அபாயச்சங்கு ஊதப்படுகிற[illegible]

இதைச்'சிறுசொல்' மூல[illegible]
யப்படுத்த முனைந்த காங்கி[illegible]
வர், தவறிவிட்டனர் சர்க்கா[illegible]
அளவிலேயே தனது விள[illegible]
முடித்துக்கொண்டுள்ளார்[illegible]
டித்தவறினர், ஏன் தவறின[illegible]
கேடுபாடான நிலைமை ஏற்[illegible]
ணம் என்னவென்பதை, [illegible]
தஸ்து சந்திக்கு வரக்கூடா[illegible]
சஞ்சலத்தின் காரணமாக[illegible]
வைக்க முயல்கிறார் போலும்[illegible]
பந்தான், அவருக்கு ஏற்[illegible]
நிலை, ஆனால் பரிதாபம், ப[illegible]
யும் பசியையும் விரட்டி[illegible]
நாட்டில் வளங்கொழிக்க[illegible]
வாழ, வகைசெய்து தராதே[illegible]

பட்ஜட் பாதைவிட்டு [illegible]
மாறியதன் விளைவுதான், இ[illegible]

(2-ம் பக்கம் பார்க்[illegible]

வேதனை வேளை

வீணை மீட்டாதீர்!

னருத்தாரணத் திருப்பணி'
ந்துவிட்டது! கற்கள் விட்டுப்
பிருந்த சுவர்கள், சீர்திருத்தப்
, மதில்கள் சரிவரக் கவனிக்கப்
அதன்மேல் கண்ணுடித்
ண்டுகள் பதிக்கப்பட்டு, வாயி
குச் சரியான கதவு, காவல் காப்
ர் நிற்க வசதியான இடம்
பவைகள் யாவும் கவனிக்கப்
புதுப்பிக்கப்பட்டுப் விட்டது!

துப்பிக்கப்பட்டது, மாளிகை
, இடிந்துபோன கோட்டை
த்தளங்களல்ல — கோயில்கள்
அல்ல, சிறைச்சாலை! ஜெயில்!!

ரிட்டிஷ் ஆட்சி, இந்நாட்டைப்
த்திருந்த காலத்தில் கட்டப்
, தங்கள் ஆட்சியைக் குறை
யவர்கள் — கூடாது என்றவர்
எல்லாம் போட்டு மூடிவைத்
ந்த ஜெயில், விடுதலை வீரர்கள்,
தி கொதித்தோர், 'ஒழிக பிரிட்
ஏகாதிபத்தியம்! என்று வீர
ன் எழுப்பினோர், காங்கிரஸ்
வர்கள், அத்துணை பேரும் அந்
ஆதிபத்தியத்தால் வதைத்து
க்கப்பட்டு அவதிக்கு ஆளாக்கப்
— சிறைச்சாலை, வர, வர,
து, சரியாக இல்லாததுகண்டு,
போது, பலமான கதவு, பாது
புடன் கூடியதாகப் புதுப்பிக்கப்
ருக்கிறது!

லிப்பூர் ஸ்பெஷல் ஜெயிலை
ப்பித்து விட்டார்களாம் மேற்கு
க சர்க்கார், பூரிப்புடன் கூறு
து கல்கத்தாவிலிருந்து வரும்
செய்தி!

அதுவும் அவசரக்கால நடவடிக்
யாக அவசர அவசரமாகக் கருதி
ருத்தாரணம்' செய்திருக்கிற

தாம் மேற்கு வங்க சர்க்கார்! அலிப்பூரிலிருக்கும் பக்ஸார் ஸ்பெஷல் ஜெயில், பல சம்பவங்களுக்குப் பெயர் போனது, பிரிட்டிஷ் ஆதிபத்தியம், இந்தியாவை ஆட்டிப்படைத்த காலத்தில்.

அந்நிய ஆதிபத்தியம் ஒழிய வேண்டுமென்றாயா, போ உள்ளே! அப்படிப் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினாயா, தள்ளு உள்ளே! பத்திரிகையில் எழுதினாயா போடு உள்ளே! என்றெல்லாம் வீறுகொண்டெழுந்த இளைஞர்களை, ஆங்கில எதேச்சாதிகாரம் அழியவேண்டும் என்று ஆத்திரங்கொண்டவர்களை, அப்படிப் பேசினவர்களை, எழுதினவர்களை, காங்கிரஸ் தலைவர்களை, அவர்களின் சுதந்திர வேட்கையைத் தடுத்து நிறுத்த, அடக்கி நசுக்க, உபயோகப்படும் 'கற்கோட்டை' யெனக் கருதி, அட்டகாசம் செய்தனர்!

ஆனால், அடக்குமுறை சுதந்திர வேட்கையை அணைத்துவிடவில்லை! வாழ்ந்து மகிழ்ந்திடும் பூஞ்சோலை, எமை மாட்டி வீழ்த்தும் சிறைச்சாலை என்று பாடிய வண்ணமே பல்லாயிரக் கணக்கானோர், பல இடங்களிலும் உள்ள சிறைச்சாலைகளை நிரப்பினர். தங்கள் பேச்சுரிமையை, எழுத்துரிமையை நிலை நாட்டவும், பிடிக்காத ஒரு ஆட்சி ஒழியவேண்டும் என்ற ஆசை காரணமாகவும்.

காலம் மாறியது, சிந்திய இரத்தம் வீணாகவில்லை! இந்தியா சுயராஜ்யம் பெற்றது!!

இப்போது, எந்த இடம் 'நரகம்' என்று வர்ணிக்கப்பட்டதோ, உடைப்போம் தகர்ப்போம் என்றெல்லாம் உரத்துப் பேசப்பட்டதோ, அத்தகைய இடம் புதுப்பிக்கப்படுகிறது! புனருத்தாரணம் செய்யப்படுகிறது!! அதுவும், யார் கிடந்து வாடினார்களோ, அவர்களாலேயே, யார் வாட்டப்பட்டனரோ அந்த மக்களின் வரிப் பணத்தைக் கொண்டு!

அறுவடை காலம் விரைந்து விட்டதாம், ஆகவே சிறையைப் புதுப்பிக்க, அவசர அவசரமாக ஆவன செய்யப்பட்டதாம், செய்தி மேலும் தரும் தகவல் இது. விளைந்த நெல்லை வீட்டிற்குக் கொண்டுவரும் வேளை வந்துவிட்டது என்றதும், ஆட்சியாளருக்கு, ஜெயிலைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று ஆசையும் அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது! அதுவும், ஏழை பங்காளர், சுயராஜ்ய சர்க்கார், என்று கூறப்படும் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளருக்கு!

ஜார் ஆட்சியென்றால் சரிதான் போலும் என்று சொல்லிவிட முடியும், மக்களை மதியா பிரெஞ்சு லூயியின் காலம் என்றாலும் இதுதானே நடக்கும் என்று கூறிவிடலாம், இந்தியாவைச் சுரண்டுவதையே இலட்சியமாகக் கொண்ட ஆங்கிலேயரின் ஆதிபத்திய நேரம் என்றாலும், 'அன்னியன் சூது ஆகவே, இந்நடவடிக்கை' எனலாம்; இவை அத்தனையும் இல்லாத, இந்நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு வெற்றி பெற்ற, ஏழைகள் கண்ணீரைத் துடைப்பதே எங்கள் கடமை, பசி போக்கிப் பாதுகாப்பதே எமது இலட்சியம் என்றெல்லாம் பேசி வந்த—வருகிற—காங்கிரஸ் ஆட்சியின் காலத்தில் நடக்கிறது, மக்களுக்காக அரசு புரிவதாகப் பேசித் திரிபவர்கள் ஆட்சியில் நடத்தப்படுகிறது! எனவேதான், நமக்கு, அலிப்பூர் ஜெயில் 'புனருத்தாரணம்' வியப்பையும், விபரீத நினைவுகளையும் உண்டாக்குகிறது!

நிலத்தில் விளைவது நெல், விதைத்து அறுப்பவன் விவசாயி, கொண்டு செல்பவன் சீமான், இது இன்றைய இந்தியாவின் நிலை!

விதைத்த நெல் அறுக்கும் காலம் வந்துவிட்டது, ஆகவே 'ஜெயிலை' விஸ்தரிக்கிறோம் என்கின்றனர், ஆள வந்த காங்கிரசார். விந்தையாக இருக்கிறது நமக்கு! விதை விதைத்தவன், அறுக்கும் நேரத்தில், அற

வடையைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரியாக ஆளவந்தார் ஆவதைக் கண்டு!

• • •

இன்று நாட்டின் நாலுபக்கங்களிலுமுள்ள வயல்களிலே புயல்! வாடியுழைப்போர் நாங்கள், எடுத்துச் செல்வது நீங்களா என்ற உரிமை முழக்கம் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காலை எழும்பிக், கலப்பை எடுத்து கழனி செல்லும் விவசாயி,' மாலை கழிந்து இரவு திரும்பியதும்தான் வீடு திரும்புகிறான். ஒருநாள் முழுவதும், அவன் வியர்வை நிலத்தில் சிந்துகிறது—அவன் மட்டுமல்ல, அவன் ஆசை மனைவி, அக்கா, அம்மா, பாட்டி அத்தனை பேரும் தங்கள் வியர்வைத் துளிகளைச் சிந்துகின்றனர் நிலத்தில்!

'நடவாள்'களாக இருக்கின்றனர், நாற்று நடுகின்றனர், களை யெடுக்கின்றனர், பின்னர் கதிர் அறுத்து, அடித்து, வைக்கோல் போர் போடவும் செய்கின்றனர்! விவசாயியின் குடும்பம், வாழ்நாட்களைக் கழிக்கும் நிலை இது. வெளியூர் செல்ல முடியாது, தண்ணீர் வந்துவிடுமே என்ற கவலையால். தண்ணீர் வந்ததும், விதை விதைக்க வேண்டுமே யென்ற கவலை, விதைத்த பின், கழனி திருத்தி 'நடவு' போடவேண்டுமே யென்ற கவலை, நடவு ஆனதும், நீர்பாய்ச்சி நிலம் கவனித்து, ஆடு மாடு தின்னாமல், அயலார் சேதப்படுத்தாமல் பாதுகாக்கும் கவலை, பின் அறுவடைக் கவலை, கடனடைக்கும் கவலை, எல்லாம் முடிந்து, 'உழுத கணக்கைப் பார்த்தால் ஒன்றும் மிஞ்சாது' என்று பாட வேண்டிய நிலை, இன்று நாட்டில் நடப்பது.

விவசாயிகள் என்று நாம் குறிப்பிடுவது, கிசான்கள் என்று புதுப் பெயர் தரப்பட்டு, அழைக்கப்படும் ஆதித் திராவிடத் தோழர்களை மட்டுமல்ல, அவர்கள் உழைப்பதைப் போல்வேலைசெய்து, 'உயர்ந்த ஜாதி' என்று கூறிக் கொண்டாலும் ஒரே அளவு வேதனையில் வாடி உழலும், இரண்டுங் கெட்டான்களை—'மத்திய நிலை'யில் இருப்பவரையுந்தான். எல்லோரும் பெரிய மிட்டாதாரர்களல்ல, மிராசுதாரர்களல்ல, பண்ணைக்காரர்களல்ல! அவர்கள், கொஞ்சம்; ஆனல் 'மிராசுதாரர்' என்று பெயரை மட்டும் பெரிதாகப் பொருத்திக்கொண்டு வாழ்வை வாட்டத்துடன் ஓட்டுபவர்கள் தொகைதான் அதிகம்! 'ஏதோ' இருக்கிறது என்று கூறினாலும், ஒன்றுமில்லாது உழைப்பவர்கள் ரகத்தில் சேரவேண்டியவர்கள்தான் இவர்கள். ஏனெனில் இருவரும் உழைப்பவர்கள்—பாடுபடுபவர்கள். குத்தகைச் சாகுபடி செய்வோர், 'வாரம்' போட்டுத் தருகிறேன் என்று மிராசுதாரனிடம் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு நிலம் பெற்று விவசாயம் புரிவோர் அத்தனை பேரும் 'பூர்ஷ்வாக்கள்' அல்ல, போக போகத்தில் புரளுபவர்களல்ல!

விதைத்த நெல்லை அறுத்து, அதில் முக்கால் பகுதியை 'பண்ணை'க்குக் கொடுத்துவிட்டு, நாளை என் செய்வோம், என்று ஏங்கி நிற்பவர்கள் தான் இவர்கள்.

இந்நிலையில் நாடு இருக்கிறது, சமுதாய அமைப்பு இருக்கிறது, வியர்வை சிந்தி உழைத்து வீணன் ஆனேன் என்று அழுது புலம்பும் 'அம்பாசி'களை யுடையதாக, அமைந்து கிடக்கிறது.

இதைஅறிந்தசர்க்கார், பன்முறை இதுபற்றிக்காந்தியடிகளால்எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட சர்க்கார் அறுவடை வந்துவிட்டது ஆகவே, அலிப்பூர் சிறையைப் பலப்படுத்துகிறோம் என்கின்றனர். பலமாகப் புதுப்பித்து விட்டோம் என்று பூரிக்கின்றனர்!

பூரிப்பு நிலைக்குமா, பொங்கும் மகிழ்ச்சி வடியும் காலம் வராதா, எப்போதும் 'ஏழை' இருக்கத்தான் செய்வானா, என்றுவது அவன் இதயம், குமுறாதா, கொந்தளிக்காதா என்று கருதாமல்!

சிறையைப் பலப்படுத்துவதும், அதன் மூலம் உரிமை வேட்கையை நசுக்க முயல்வதும், பயன் தராது, நெடுநாள் நீடிக்காது, என்பதை இன்றைய ஆளவந்தார்கள் — அனுபவமூலமாக அறிந்திருந்தும் இருட்டுப் பாதையிலேயே செல்கின்றனர்.

உரிமை ஆசையை உதைப்பதாலோ, உறுமுவதாலோ, 'ஜெயிலில் போடுவேன்' என்று பயமுறுத்துவதாலோ தடுத்துவிட முடியாது! உரிமை ஆசை ஒரு பந்து—அதை அடித்தால உயர, உயர எழும்புமே தவிர, ஓய்ந்துவிடாது! ஆட்சிப்பீடம் ஏறிய பின், படித்த பாடத்தை

மறந்து நிற்கும் 'ஆளவந்தார்' இ
உணரவேண்டும்!

'அதிகக் கூலி வேண்டும்,' 'உழை
கிறேன் நான். எனக்கும் ஊதி
கொடு,' 'நிலத்தை உழுது, வெட்
கொத்தி விளைச்சலிட்டு அறுவ
செய்வது நான்; ஆனல், அறுவ
யில் கால் பகுதி கூட. எனக்
கிடைப்பதில்லையே, இது என்
என்று விவசாயி எழுப்பும் முழ
கத்தை, பாட்டாளிகளின் பட்டினி
பாட்டை, உரிமை வேட்கை
'நானும் வாழவேண்டும், வழிசெய்
கொடு' என்று கோரும் இலட்சி
கீதத்தை, அடக்கி ஒடுக்கிவி
முயல்வது, ஆபத்தானது—வெற்
தர முடியாதது.

இதைக் காங்கிரஸ் ஆளவந்தா
அறியவேண்டும்! 'அலிப்பூர்'க
'புனருத்தாரணம்' செய்து விடு
தால் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது; புது
பித்துவிட்டோம் என்று ஆட்
யாளர் பூரிக்கப் பூரிக்கப் பொங்கி
கிளம்புகிறோம் நாங்கள்' என்
முழக்கமிடும் 'மன்னார்குடி'கள் ஏ
படவே வழி பிறக்கும்! ஓட்ட
மாளிகையை — ஒரு உத்தரத்
காப்பாற்றிவிட முடியாது, சாய்ந்
வரும் பிரபுத்வத்தை 'அலிப்பூ
களால் நிலை நாட்டிவிட முடியாது
இதை, இன்றைய ஆளவந்தா
அறியவேண்டும் – ஆத்திரப்படாம
வீம்புக்கு இரையாகாமல்.

பிரச்னை, இலேசானதல்ல, அ
னிய ஆட்சியை விரட்டியதை வி
அகலமானது — ஆழமானது –
அதைப்போல அதிக இன்ப
தருவது. ஆகவே, உழைப்ப
ளர், பாடுபடுவோர், பயன்காணதோ
உள்ளங்குமுறுவோர், உடைந்து
போர் ஆகியோரின் வேதனையை
காணும்பொழுது — ஆளவந்தா
'வீணை' வாசிக்கக் கூடாது; விவசா
யின் உரிமை, கீதம் கேட்டு, 'அலி
பூர்'களை அதிகரிக்கக் கூடாது
விளைவு, பயன் தராது, வெற்
தராது என்பதால். இதை, ஆளவ
தார், அறிய வேண்டுகிறோ
அடக்குமுறைப் பாதை இட
மிருந்த காடு என்பதை வலியுறுத்
விரும்புகிறோம். 'வேதனை எதிரொலி
கையில், 'வீணை'யை மீட்டி
கொண்டே இருப்பேன்' என்
கூறுவது, நடப்பது, வெற்றி தரா
ஏமாற்றத்தையும், இன்னலையு
பரிசாக வழங்கும், முடிவில்!

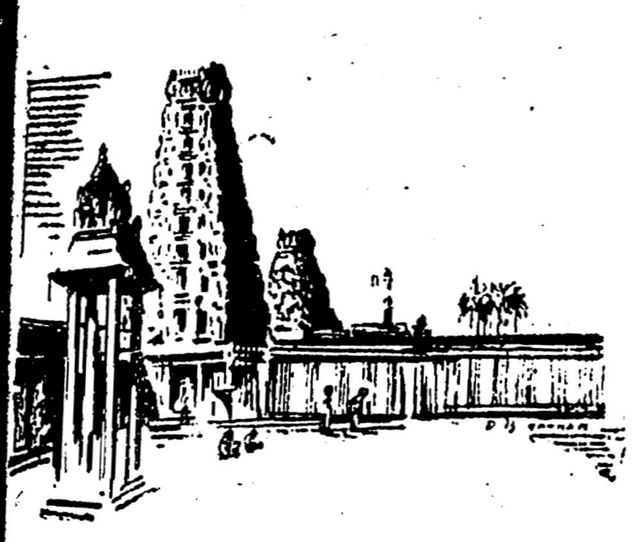

வாழ்வும்.........

...கையிலே 'கால்' காசு கிடையாது; ...பிலோ 999 சிகரெட்!"

"என்னப்பா, சொல்கிறாய்?"

"அருமை மனைவி அழுது துடிக்...ள்; ஆள் புறப்படுகிறான் சீட்...ட்டத்துக்கு!"

"யாரப்பா, அது?"

"...கும்பிக்கு கஞ்சியில்லை; கொட்டு ...ழக்கு நடத்துகிறார் கோயி...க்கு!"

"என்ன ஒரேயடியாய் வர்ணித்...க்கொண்டே போகிறாயே! விளக்...பா விஷயத்தை!" என்று கேட்...ல் பத்திரிகைபடித்த கோபால், ...சிக்கொண்டே போவதைப் ...ர்த்து.

"படிப்பதற்கு, என்னய்யா இருக்...து! வயிறு பற்றி எரிகிறது" ...றான், அவன்.

"என்ன வந்துவிட்டது உனக்கு! ...ாவது......"

"கேட்க வந்துட்டே நீயும், இந்தா ...தைப்பாரு......" என்று வீசி ...பறிந்துவிட்டு, வேகமாய்ப் ...னான், அவன்.

* * *

"மாகாண முழுமையுமுள்ள ...லாக்கோவில்களிலும் கர்ப்பகிரகங்...ில் மின்சார விளக்குகள் போடு... சம்பந்தமாகச் சர்க்காரிடம் திட்... சமர்ப்பிக்கும்படி ஹிந்து மத ...பாலன போர்டை சர்க்கார் கேட்...ருக்கிறது" என்று பத்திரிகையில் ...ய்தி வந்திருந்தது. இதைப் பார்த்...தும் தான், எப்போதுமே கொஞ்... 'வெறி'கொண்ட அவன் இந்த ...ர்த்தைகளைக் கொட்டியிருக்...றான்!

...செலவு செய்யவே, பணம் இல்லை ...ன்று திண்டாடி நிற்கும் ...க்கார் 'திருப்பணி' செய்யத் ...ட்டம் கேட்கிறது! 'திருவோடு' ...க்கியலைபவன் தெரு முழுமைக்... தானம் செய்யக்கிளம்பினாலும்,

அந்தக்கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது 'நம்ம' சர்க்காரின் போக்கைக் காணும்பொழுது! எல்லாக்கோயில்களையும் 'எலக்டிரிக்' மயமாக்கவேண்டியதன் அவசியமும், அவசரமும் அப்படி என்னதான், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறதோ தெரியவில்லை! பெருமாள் புலம்பினாரா, சிவபெருமான் சீறினாரா, காளி பொங்கினாளா கணபதி 'கதறி'னாரா, சுப்பிரமணியர் துதித்தாரா, 'தேவாதி தேவர்கள் திண்டாடி நிற்கின்றனர், கருணை புரியுங்கள், கண்ணியர்களே' என்று 'நாரதர்' தூது வந்தாரா, நமது 'கனம்' மந்திரிகளிடம், 'இக்குறை தீர்ப்பீர்! இருட்டிலிருந்து எங்களை விடுவிப்பீர்!' என்று ஏங்கினார்களா என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை!

ஜகம்காக்கும் 'தீனதயாபரர்களுக்கு' வெளிச்சம்தர முனைந்து 'திட்டம்' கேட்கிறார்களே, இந்தத் 'திருவாளர்'கள்—அவர்கள் பார்வைக்கு, பட்டாலும் படாவிட்டாலும், மக்கள் பார்வைக்கு வைக்கிறோம் ஒரு தகவலை!

வயிறு காய்கிறது வறுமை தாங்க முடியவில்லை!

பசி, பசி என்று பதறுகிறது குடும்பம். பார்த்துத் துடிக்கிறான், பரிதவிக்கிறான். கவனிப்பாரில்லை! கஷ்டம் தீர வழியுமில்லை!

என்ன செய்வேன், எங்குசெல்வேன் என்று ஏங்குகிறான்! அழுகிறான்!! இக்குறைதீர வழியுண்டா, இருக்கிறதா, ஏதாவது இன்றைப் பசிதீர, துயர்போக என்று எண்ணுகிறான்!

தள்ளாடிப் போய்க்கொண்டிருக்கும் அவனுடைய கண்ணீர் மல்கும் கண்களிலே எங்கோமேய்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு 'ஆடு' தென்படுகிறது!

'கவலைதீர்ந்தது' என்று அதை போட்டிக்கொண்டே போய்விடுகிறான். திருடிச் சென்ற ஆட்டை 'வாங்குவாருண்டோ' என்று விலை பேசுகையில், போலீசாரின் பார்வை அவன்மீது படுகிறது. அவன் கைகளிலே விலங்கு மாட்டப்படுகிறது. கட்டி இழுத்துச் சென்று, குற்றஞ் சாட்டிக் கோர்ட்டிலே நிறுத்துகின்றனர்!

முடிவு, பதினைந்து மாதம் தண்டனை! அதுவும் கடுங்காவல் தண்டனை!!

கதைபோல இருக்கும், இந்தச் சம்பவம் போன்று, சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் தாலுகாவில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. குறமவுத்து என்பவன் வெள்ளாடு ஒன்றை ஓட்டிச் சென்று விற்க முயற்சித்தான் என்றமைக்காக அவனுக்குப் பதினைந்து மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது!

* * *

பட்டினிப் பாட்டும், பரதேசிக் கோலமும், பஞ்சகீதமும், எழும்பிக்கொண்டிருக்கிறது; வேதனையும், விம்முதலும் விளையாடுகிறது; இத்தகைய நித்திய நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டும், கேட்டும் வரும் ஆளவந்தார்களோ ஆறுமுகப் பெருமானே, அக்கார வடிசல் படைக்கவா, காஞ்சி காமாட்சியே கலசம் கட்டித்தரவா, என்பது போலக் கோயில்களுக்கு 'மின்சார விளக்கு'ப் போடத் திட்டம் கோருகின்றனர்! இருட்டு மண்டபங்களுக்கு ஒளிவிழா நடத்துவிக்க முயற்சி எடுக்கின்றனர்!

..........வறுமையும்

திராவிட நாடு

ஞாயிறு] 30—10—49 [காஞ்சி

இன்ப நிலா—என்று?

●

300 கொடுத்தோம்!
22 தந்தனர்!!
100 கட்டினால்
18 தருவர்!

என்று விவரம் கூறுகிறார், நமது நிதியமைச்சர் கோபாலர். கடந்த ஆண்டு சென்னை, இந்திய சர்க்காருக்கு புகையிலைத் தீர்வையாக 300 லட்ச ரூபாய்கள் தந்ததாம்; பெற்றுக்கொண்ட 'அவர்கள்' மாகாண சர்க்காருக்கு 22 லட்ச ரூபாய்கள் 'பங்கு' தந்தனராம்!

வருமான வரி ரூ 100 கொடுத்தால் 'பங்கு' ரூ 18 கொடுப்பர், என்றும் தகவல் தருகிறார்!!

பாசனத் திட்டம், மின்சார அபிவிருத்தி ஆகியவைகளுக்காக 10 கோடி 'கடன்' கேட்டோம், 'இல்லை' என்று பதில் தந்ததோடு முன்பு கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருந்த 6 கோடியைக் கூட 'இல்லை'யென்று கைவிரித்துவிட்டனர் இந்தியசர்க்கார் என்ற 'முகாரி'யைப் பாடிவிட்டு, அதன் பின்னர், இந்தத் தகவலைத் தருகிறார். மாகாண முன்னேற்றத்துக்குப் பணம் வேண்டும். என்ன வழி செய்வது?' என்று ஏக்கத்துடன் ஆந்திர வர்த்தக சங்கத்தினருடன் ஆலோசனை நடத்தும்பொழுது!

கொட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, பிச்சை கேட்கிறோம் என்ற தகவலைத் தருகிறார் கோபாலர்—மிகவும் நாசுக்காக.

கடந்த ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளில், மாகாண சர்க்கார்களுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய 'ஐந்து இனங்களையும்' மத்திய சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். அதுமட்டுமல்ல, புது அரசியலமைப்பு அமுலுக்கு வந்துவிட்டால், மாகாண சர்க்கார்கள் வருமானத்தை வளம் செய்து கொள்ள வழியே கிடையாது, என்றும் தகவல், தருகிறார் அவர்!

மத்திய சர்க்கார், நம்மிடமிருந்து 'நிறைய' வசூலித்துச் செல்கிறது, வரி கொடுக்கும் நாமோ, கெஞ்சிக் கேட்டுப் பிச்சை பெறுகிறோம்.

மாகாண முன்னேற்றத்துக்குப் பணம் கேட்டால் 'இல்லை'யென்று கூறிவிடுகிறது, நம்மிடமிருந்து 'வருமானம்' பெறும் மத்திய சர்க்கார்!

இனி, எதிர்காலத்திலாவது, மாகாணம் தன்னுடைய வருமானத்தை அதிகரித்துக்கொள்ள வழியுண்டா என்று பார்த்தால், புது அரசியலமைப்புப்படி அதற்கும் இடமில்லை!

இவை, நிதிமந்திரியாரின் பேச்சில் தென்படும் 'வேதனை மூச்சு'கள்!

சர்க்காருக்கு வருமானம் தேடித் தரும் 'வாய்க்கால்'கள் வருமான வரி சுங்கத் தீர்வை போன்றவை. இந்த முக்கிய வரி விதிப்பு அம்சங்கள் மத்திய சர்க்கார், கைக்குப் போய் விட்டன.

முக்கிய, இன்றியமையாத இது போன்ற வருமான இனங்களை மத்திய சர்க்காருக்கு அளித்துவிட்டு, 'கொடுங்கள் ஏதாவது' என்று கேட்கும் பரிதாப நிலையில் இருக்கின்றன மாகாணங்கள். நிதியமைச்சர் தரும் தகவலைக் காணும் பொழுது, மாகாணங்கள் எவ்வளவு வருமானத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொட்டித் தருகின்றன என்பது நமக்கு விளங்குவது மட்டுமல்ல—எத்தகைய 'கதி'யற்ற நிலையில் மாகாணங்களின் நிலை இருக்கிறது என்ற வேதனையும் உண்டாகச் செய்கிறது.

புகையிலைத் தீர்வையாக 300 லட்ச ரூபாய்களைக் கட்டிவிட்டு, 22 லட்சங்களை மட்டும் பெறுகிறது மாகாண அரசாங்கம். அதே போல வருமான வரியிலும் இந்திய சர்க்கார் மாகாணங்களுக்குத் தருவது நூற்றுக்குப் பதினெட்டு ரூபாய் விகிதம் தான்! இப்படி, வருமானங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, வக்கில்லை, வாட்டம் தீர்க்க வழியில்லை, மக்கள் குறை தீர்க்க முடியவில்லை என்று ஓலமிடவும், ஒப்பாரி வைக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது; மாகாண சர்க்கார்! வாட்டந்தீர, ஏதாவது உதவுங்கள் என்று, மத்திய சர்க்காரிடம் 'மண்டி'யிட்டாலும், வழியில்லையே'! என்று பதிலளித்து விடுகின்றனர்! அதோடு மாகாண வருமானங்களை எப்படி மத்திய சர்க்காரே பெற வேண்டும் என்பதற்கும் திட்டங்கள் தீட்டி அரசியலமைப்பு சபை
சட்டங்களாக்கி விட்டனர்.

இந்நிலைமைகளைக் காணு
பொழுது, எதிர்காலம், நம்ம
ணத்தைப் பொறுத்தமட்டில்,
வளவு இருள் சூழ்ந்திருக்கி
என்பது விளங்கும்!

விளைவது இங்கு, அறுவ
அங்கு! இந்நிலை நீடித்தால், தெ
ன்னாட்டின் நிலை என்னவது, எ
தான், இன்பம் பெறுவது இ
பதைக்கொடுத்து விட்டு, 'ஏதா
கொடுப்பீர்களா?' என்று ஏங்க
என்றும் மத்தியசர்க்காரின்
பொம்மையாகவும் ஆடினால், வ
விழந்து வளமிழந்து கிடக்
தென்னாட்டில் 'வாழ்வு' முகிழ்ப்
எப்போது, முடியுமா, இப்
துள்ள போக்கு நீடித்தால்!

'இரும்புப் பிடி' போன்ற அ
லமைப்பு வேறு சட்டமாகிக் கொ
டிருக்கிறது, மாகாணங்களுக்கி
மிச்சம் மீதியிருக்கும் அதிகா
களையும் தன் கைக்குள் அடங்
படிச் செய்யும் வகையில்!

அதற்கேற்ற நிலையில், மாகாண
திலுள்ள வருமானத்தையும் 'வா
அள்ளிக்கொண்டு போகிற
ஆனால், கொடுப்பவர்களுக்கு 'ச
தர, இல்லை பாட்டு பாடுகிறது!

வருமானம்—வாட்டமில்லாத நி
நிலைமைதான் ஒரு அரசின் அ
வாரம். அது சரியாக இருந்
தான், வாழ முடியும்! சுதந்திரம
தனக்கு வேண்டியவைகளைச் சாதி
துக்கொள்ள முடியும்!

இன்பம்பெற்று வாழவழியும்
மானமும் இருந்தும், அவைக
'வடக்கே' அனுப்பிவிட்டு வா
தவிக்க வேண்டியவர்களாக இ
கிறோம். இருக்கும் விளக்
வெளியாருக்கு கொடுத்துவி
'வெளிச்சம் இல்லையே' எ
ஏங்கி நிற்கிறோம்!. இந்நிலை நீ
இருள் படர்ந்திருக்கும் தெ
ன்னாட்டில் 'இன்ப நிலா' முகிழ்
வேண்டாமா எல்லோரும் இன்பு
நம் உணவை நாம்உண்டு; நம்வி
சலை நாம் அறுத்துவாழ வே
டமா? 'முகாரி' பாடிடும், கோபா
களைக் கேட்கிறோம்! ஓய்விருக்
போது சிந்திக்கக் கோருகிறோ
அவரது சகாக்களை—நண்பர்களை
கட்சியினரை!

✱

இந்தி—ஒரு சாவுமணி

இந்தி — தென்னாட்டின் வாழ்வுக்கொரு சாவுமணி! இதை, இக்கட்டுரையில் விளக்குகிறார் தோழர் எஸ். எஸ். தவன். அவர், தென்னாட்டினரல்ல; வடநாட்டினர்தான்! எனினும் உண்மையைப் படம் பிடிக்கிறார்!

தென்னிந்திய மக்கள் இந்தியை ஏன் எதிர்க்கின்றனர்? வடநாட்டுக்காரர்களாகிய நமக்கு அவர்கள் எதிர்ப்பு நியாயமற்றதாயும், தேசபக்தியற்றதாயும் கூடத் தோன்றுகிறது. ஸ்ரீராமர், இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனைக் கொன்று இலங்கையைத் தனது ஐந்தாம்படைக்காரனான விபீஷணனுக்குக் கொடுத்த காலத்திலிருந்து தென்னாட்டின்மீது "சட்டாம் பிள்ளை" அதிகாரம் செலுத்துவது வடநாட்டுக்கு வழக்கமாயிருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த நாள் தொட்டு இந்தியா ஓரே ஆட்சியின் கீழ் இருந்தபோதெல்லாம் ஆளும் வர்க்கம் வடநாட்டிலேயே இருந்து வந்திருக்கிறது.

யுதிஷ்டிரர் செங்கோல் செலுத்தியபோது தென்னிந்திய மன்னர் அவரது அசுவமேதயாகத்தில் அவருக்கு மரியாதை செலுத்தினர். அசோகர் சக்கரவர்த்தியாய் அரசாண்ட காலத்தில் புத்தமதத்தின் தலைமைப்பீடம் வட நாட்டிலேயே இருந்தது. முகலாய சாம்ராஜ்பத்தின் கீழ் ஆளும் வர்க்கம் வடநாட்டில்தான் இருந்தது. பிரிட்டிஷார் இந்தியாவைப் பிடித்தபோது அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் காரியத்தைத் தொடங்கியபோதிலும் வட இந்தியா மீதே அவர்களின் கவனம் திரும்பியது. காங்கிரஸ் மகாசபையின் சரித்திர முழுவதிலும் நான்கே நான்கு தென்னிந்தியர்கள்தான் காங்கிரஸ் அக்ராசனர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். பிறப்பிலேயே தாங்கள்தான் தலைவர்களெனவும் தென் இந்திய மக்களுக்கு உத்தரவிடத் தங்களுக்குத்தான் உரிமையுண்டெனவும் வடநாட்டவர் கருதுவதில் வியப்பொன்றுமில்லை. தென்னாட்டவரின் இந்தி எதிர்ப்பு வடநாட்டவர்க்கு புரியாததாகிறது.

ஆனால் புரிந்துகொள்ள விரும்பும் யாருக்கும் அது நன்றாகப் புரியவே செய்யும். இதர எந்தவொரு பிரதேச மொழியையும் விட இந்திக்கு மட்டும் ஏன் உயர்ந்த அந்தஸ்து அளிக்கப்படவேண்டும்? இந்தி ஒரு போதும் அகில இந்திய மொழியாயிருந்ததில்லை. இப்போது ஏன் அது இதர மொழிகளுக்கு மேலே வைக்கப்படவேண்டும்?

இந்திக்குத் தேசிய மொழி என்ற மகுடம் சூட்டப்பட்டதின் சரித்திர பூர்வமான காரணம் அரசியல் காரணத்திற்காக, அதாவது இந்தியா ஒரு தேசிய இனமல்ல என்ற பிரிட்டிஷார் கூற்றை மறுப்பதற்காகச் செய்யப்பட்டது.

தென்னிந்திய மக்கள் இருகாரணங்களுக்காக இந்தியை எதிர்க்கின்றனர். அவை பெருமையும் பீதியுமாகும்; அவர்கள் தங்கள் சொந்த மொழிகளைக் குறித்துப் பெருமைப் படுகின்றனர். அகில இந்திய சேவைகளுக்குரிய நியமனங்களிலும் அரசியலிலும் பத்திரிகைத்தொழில் முதலியவற்றிலும் இந்தி பேசும் மாகாணங்களுக்கு அளவுமிஞ்சிய அநுகூலங்கிடைத்து விடுமென அவர்கள் பீதிகொள்கின்றனர்.

மொழி தாழ்வுற்றால் அதன் மக்களும் தாழ்வுறுவர். இந்தி தலைநகர மொழியாக மாறினால் இந்தி பேசும் பிரதேசங்கள் இந்திய யூனியனின் தலைநகரப் பிரதேசங்களாக ஆகிவிடும். வங்காளி, தமிழ், தெலுங்கு முதலிய மொழிகளின் அந்தஸ்து தாழ்வுற்றால் இந்த மொழிகளைப் பேசும் மக்கள், இந்தி பேசும் மக்களோடு ஒப்பிடுகையில் மாகாண மக்கள் என்றே குறிப்பிடப்படுவர். இந்தத் தாழ்வுக்கு ஏன் அவர்கள் சம்மதிக்க வேண்டும்.

தென்னாட்டவரின் இரண்டாவது வாதத்திற்கு விடையளிப்பது இன்னும் சிரமமானதாயிருக்கிறது. அகில இந்திய உத்தியோகங்களுக்கு வருடந்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் திரட்டப்படுகின்றனர். முதலாவதாக ராணுவம், கப்பற்படை, விமானப் படை ஆகிய தற்காப்புச் சேவைகளிருக்கின்றன. இவற்றில் ஒவ்வொன்றும் வைத்தியப் பகுதி, மிருக வைத்தியப் பகுதி, இன்ஜினீயர் பகுதி என்பன போன்ற சொந்தத் துணைச் சேவைகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. இரண்டாவதாக இந்திய நிர்வாக சேவையும் அன்னிய நாட்டு ராஜதந்திர சேவையும் இருக்கின்றன. மூன்றாவதாக அகில இந்திய போலீஸ் சேவை இருக்கிறது. நான்காவதாக இந்திய ரயில்வே, விமான சர்வீஸ். போக்குவரத்து ஆகியவை இருக்கின்றன. ஐந்தாவதாக மத்திய கலால்வரி இலாகா, உப்பு, சுரங்க இலாகா. ஆகியவை இருக்கின்றன. ஆறாவதாக அகில இந்திய ரேடியோ இருக்கிறது. ஏழாவதாக இந்திய ரிசர்வ் பாங்கும், இந்திய யூனியனால் நடத்தப்படும் இதர தொழில்களும் இருக்கின்றன. நிர்வாக அமைப்பு எவ்வளவு பெரியது என்பதை வாசகர்களுக்கு காட்டுவதற்காகத்தான் இந்தச் சேவைகளை நான் வரிசைக்கிரமமாக தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த நிர்வாகத்தில் லக்ஷக்கணக்கான நபர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர். தற்போது இந்த சேவைக்கு ஆங்கில பாஷையில் நடத்தப்படும் போட்டிப் பரீக்ஷைகள் மூலமாகவே ஆள் திரட்டப்படுகிறது. ஆனால் ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக இந்தி கைக்கொள்ளப்படுவதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அப்போது அது இந்தி பேசும் பாகங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமான அனுகூலத்தைக் கொடுப்பதாயிருக்கும்? இவ்வித நிலைமையை தென்னிந்தியர்கள் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? தற்போது ஹிந்தி பேசாத மாகாணங்களுக்கு

இதில் பிரதிகூல மெதுவுமில்லை. ஆனால் இந்தியில் பரீக்ஷை எழுதும் கட்டாயம் அவற்றிற்கு நேர்ந்தால் அந்த மாகாணங்களுக்கு அது கடுமையான தடையாகவே யிருக்கும். ஆனால் ஐக்கிய மாகாணம், பீஹார், மகாகோசலம், ராஜஸ்தான் ஆகிய பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த அபேக்ஷகர்களுக்கு அது வெகு சுலபமானதா யிருக்கும். இந்த அநீதிக்கு தென்னாட்டவர் ஏன் இடங் கொடுக்க வேண்டும்? இது அவர்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கையைப் பாதிப்பதா யிருக்கிறது.

இந்தி பேசாத பிரதேசங்கள் இந்தியை எதிர்க்கும். இதில் அவற்றின் ஜீவியம் பணயமாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தியை அகில இந்திய மொழியாக்குவது இப்போது சகல அகில இந்தியப் போட்டிகளிலும் சென்னை மக்கள் பெற்றுள்ள மீசுரத்தை ஒழிப்பதற்கு கண்ணியமற்ற முறையில் செய்யப்படும் ஒரு சூழ்ச்சியே யாகும்.

ஹிந்தி—ஹிந்துஸ்தானி தென்னிந்திய மக்கள் மீது ஒரு உண்மையான பாரத்தை சுமத்துவதாகவே இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. அது ஏன் பாரமாயிருக்கும்? ஏனெனில் தென்னிந்திய மக்களின் மொழிகள் முற்றிலும் வேறான ஒரு குலத்தைச் சேர்ந்தவையாதலால் அவற்றிற்கும் ஹிந்திக்குமிடையே இலக்கணம் சொற்றொடரமைப்பு ஆகியவற்றில் ஒற்றுமை இல்லை. ஆயினும் மெஜாரிட்டியின் சௌகர்யத்திற்காக மைனாரிட்டியினர் அசௌகரியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமாம்.

இந்த வாதத்தில் இரு பெரிய தவறுகள் இருக்கின்றன. முதலாவதாக இந்தியாவில் ஹிந்தி பேசாத மக்கள் மைனாரிட்டியினரல்ல. ஹிந்தி பேசும் மக்களை விட அவர்கள் 1-க்கு 2 என்ற விகிதத்தில் மெஜாரிட்டியாயிருக்கின்றனர். இரண்டாவதாக மெஜாரிட்டியின் சௌகர்யத்திற்காக மைனாரிட்டி சிரமப்படத்தான் வேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு எல்லையுண்டு. மைனாரிட்டி விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராயிருக்கும் வரை இந்தக்கொள்கை செல்லுபடியாகும். ஆனால் மைனாரிட்டி எதிர்த்து நிற்கும் இடங்களில் இக்கொள்கை செல்லுபடியாக மாட்டாது.

திரு. புருஷோத்தமதாஸ் தாண்டன் சமீபத்தில் டில்லியில் பேசிய போது, ஹிந்தி இலக்கியம்தான் உலகிலேயே சிறந்தது என்று கூறினார். இருக்கலாம், நானும் அவரது அபிப்பிராயத்தை அங்கீகரிக்கலாம். ஆனால் நானும் அவரைப்போல ஒரு ஹிந்திவாலாத்தான். ஆனால் தாண்டன் ஒரு தமிழரையோ, ஒரு தெலுங்கரையோ அல்லது வங்காளியையோ தமது கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்ய முடியுமா? அது அவருக்குச் சாத்தியப்படும் வரை ஹிந்தியை அவர் (நானும்) பாராட்டுவது, "எங்களுடைய நாய் என்பதினால் அது உலகிலேயே சிறந்த நாய்" என்று சொல்லிக் கொள்வதையே ஒக்கும்.

இங்கிலாந்துக்கு ஆங்கிலம் போலவும், பிரான்சுக்கு பிரஞ்சு போலவும், ஜெர்மனிக்கு ஜெர்மன் போலவும், இந்தியா ஒரு போதும் ஒரு 'தேசிய' பாஷையைப் பெற்றிருக்க முடியாது. இந்திய நிர்வாகத்திற்காகவும் மாகாண உறவுக்காகவும் சர்வதேச நோக்கங்களுக்காகவும் ஒரு யூனியன் மொழியைத்தான் பெற்றிருக்க முடியும்.

ஹிந்தி யூனியன் மொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடாது. அது ஒரு பிரதேச மொழியாகும். நாம் ஹிந்திக்கு அகில இந்திய உயர்வைக் கொடுத்தால் ஹிந்தி பேசும் மக்களுக்கும் அதே உயர்வைக் கொடுத்தவர்களாவோம். தங்களுக்குக் கீழ்த்தர அந்தஸ்து அளிக்கப்படுவதை ஹிந்தி பேசாத மாகாணங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டா.

ஹிந்தி யூனியன் மொழியாயிருந்தால், அது போட்டிப் பரீக்ஷைகள், அகில இந்திய பத்திரிகைத் தொழில் போன்ற விஷயங்களில் ஹிந்திபேசும் மக்களுக்கு அநீதமான அனுகூலத்தை அளித்துவிடும். எந்தவொரு தமிழ், தெலுங்கு அல்லது வங்காளி மராத்தி மொழிப் பத்திரிகையும் அகில இந்தியாவிலும் பரவியிருக்கும். ஹிந்தி பண்படாத மொழி. அது ஒரு நவீன அரசின் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படத் தக்க பக்குவத்தை இன்னும் அடையவில்லை. அது அந்தக் கட்டத்தை அடையப்பல தலைமுறைகள் செல்ல வேண்டியிருக்கும். அதுவரைக்கும் இந்தியா காத்திருக்க முடியாது. நமது விஞ்ஞானிகளும் பொருளாதார அறிஞர்களும், ஜ[illegible]ர்களும் தொழில் நுணுக்க நிபுணர்களும் ஹிந்தியில் சிந்திக்க முடியாது. ஹிந்தியில் சிந்திக்கும் ஆற்றல் நீண்டகாலம் வரை அவர்களுக்கு ஏற்படமாட்டாது.

ஹிந்தியை பொறுக்கி யெடுப்பது இந்தியாவின் முன்னேற்றத்திற்கு தீங்கிழைப்பதா யிருக்கும். அது அரசியல் பிளவுக்கும்கூட ஏதுவாகி விடலாம்.

அகில இந்திய மொழி அந்தஸ்துக்கு ஆங்கிலம்தான் மிகவும் பொருத்தமான மொழி. உலகிலேயே நாம் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது பெரிய ஆங்கிலம் பேசும் மக்களாகத் திகழ்கிறோம் என்பது குறித்து நாம் வெட்கப்படத்தேவையில்லை. மாறாக அதுகுறித்து நாம் பெருமைப்பட வேண்டும்.

இந்தியாவில் இனிமேல் ஆங்கிலம் ஒரு அன்னியமொழி அல்ல. ஆங்கில மொழியின் 'பாபங்கள்' பிரிட்டிஷ் ஆட்சியுடன் புதையுண்டு போய்விட்டன. ஆங்கில மொழி அமெரிக்க, ஆப்ரிக்க, ஆஸ்திரேலிய, கானடிய பூமியில் வளர்ந்துகொண்டிருப்பதுபோல இந்திய பூமியிலும் வாழமுடியும்.

ஆங்கிலம் இன்று வழக்கிலுள்ள மொழியாகும். அது ஜன சமுதாயத்தின் மொழிகள் அனைத்தையும் விட ஜிவன்மிக்கதாகும். அது சகல நாடுகளிலும், சகல சமூகங்களிலும்— வெள்ளையர், கருப்பர், பழுப்பு நிறத்தவர், சிவப்பு இந்தியர்கள், அமெரிக்காவில் பிறந்த ஜப்பானியர்கள், சீக்கியர், இந்தியர், பாகிஸ்தானியர் முதலிய சகலராலும் நாளுக்கு நாள் வளப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்தியா தன்னை ஆங்கிலம் பேசும் உலகத்திலிருந்து துண்டித்துக் கொள்ளக்கூடாது.

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின்கீழ்க்கூட ஆங்கிலம் இந்தியாவில் ஒரு முன்னேற்றச்சக்தியாயிருந்திருக்கிறது. இந்த உண்மையை உணர இந்தியாவை ஈரான், ஆப்கானிஸ்தானம், அராபியா, அபிஸீனியா ஆகிய நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். ஒரு சுதந்திர இந்தியாவில் ஆங்கிலத்தின் முன்னேற்

(12-ம் பக்கம் பார்க்க)

★ வீண் வேலை ★

கையிரண்டும் நொண்டி, கால்
ருபக்கம் சருக்கும், நடந்தால்!
ண்—தெற்குநோக்கினுல் கிழக்கு
தரியும்! உருவம், அசல் ‘எலும்பு’க்
டு! முகம், ஒரு சுரைக்காய்!
க்கு, கேட்கவேண்டாம், அசல்
ளகாய்! நிறமோ மேகம்! தூரத்
ல் வரும்போதே, சகிக்காது அவ்வ
வு துர்நாற்றம் வீசும்! வயதோ—
ட்டையில் முப்பது!

இத்தகைய ‘சொரூபத்தை’ அழகி
ன்றுகூறி, அணைத்து பகிழப்பா
ம்பி, அவள்போல யார் கிடைப்
ள், தோல்’தான் கொஞ்சம்
மேடேயொழிய உள்ளம் ஒருவெண்
மறை, வேண்டியதைக்கொடு, வீட்
லேவைத்து வாழ் என்று யாரா
து கூறினுல், கேட்பவனுக்கு பித்
ம்’ பிடித்துவிடும்! அல்லது, இந்த
டத்தைவிட்டு எப்போதடா ஓடு
து என்று திகைப்பான், திண்டாடு
ன்! நாய்வாலை நிமிர்க்க முனைவ
ம், நாடிதளர்ந்தவளை நல்லழகி
ன்ற காட்டமுயல்வதும் வீண்
வலை-வெற்றிதரமுடியாதவேலை.

ஆனுல், நமது ஆளவந்தாரோ-
லைகள் முடியும்’ என்று ஆர்ப்
ரிக்கின்றனர், அநாவசியமாகப்
ணத்தை வீணுக்குகின்றனர்!
கும் உயிருக்கு, ‘சாத்துகுடி’ தரு
து போல, உடைந்து யாரும் ஏற்
தமண்பாட்டத்தை ‘ஒட்ட’வைக்ச
னைகின்றனர்! ஊராருக்குக் காட்டி
துதான் நல்லது — இன்பம்தரு
து’ என்று காட்டமுனைகின்றனர்!

* * *

உதவாது, வெற்றிதராது,
ணுசை என்று உணர்ந்தும்,
ருப்பட முடியாத ஒன்றுக்கு
ணம் செலவழிக்கும் சபல ஆசை
ன்னும் சென்னை சர்க்காருக்கு
ழியவில்லை, கதர்திட்டத்தின் மீது
ற்பட்ட காதல் இன்னும் மறைப
ல்லை. அதற்காக இன்றும் இலட்
சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செல
ழித்துக் கொண்டுள்ளனர்!

அந்நிய ஆதிபத்தியம், இந்திய
லிருந்து பருத்தியைக் கொண்டு போய் ‘லங்காஷயரிலும்’ ‘கிளாஸ்கோவிலும்’ நெய்து இங்கு கொண்டு வந்து ஒன்றுக்குப் பத்தாக விற்கிறார்கள், இந்தியாவை அவர்கள் உற்பத்திப் பொருள்கள் விற்பதற்கான ‘மார்க்கெட்’ ஆக ஆக்கிக்கொண்டுள்ளார்கள், ஆகவே, அந்த எண்ணத்தால் மண்விழ, லாபம் கிடைக்காமல் செய்ய ‘அந்நிய துணிகளைப் பகிஷ்கரிப்போம்! ‘சுதேசியை வளர்ப்போம்’ என்று முழக்கமிட்டு ‘கதர் கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் பிரச்சாரம் செய்தனர், அப்போது, அவசியப்பட்டதால்!

காலம் மாறி, நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்த பின்னரும், அப்போது சொன்னதே மந்திரவாக்கு, அதுபடியேசெய்வதேநமதுகடமை என்று கருதுகின்றனர்காங்கிரசார்கதர் அபிவிருத்திக்கு காங்கிரசாரும், ஆளவந்தாரும் எவ்வளவோ முயன்றும்—அதுமுன்னேற முடியவில்லை. காரணம், கையால் நூற்கப்படும் நூலால் நெய்யப்படும் துணி, கட்ட முடியவில்லை, கரடுமுரடாகயிருக்கிறது, அதிகநாள் உழைப்பதில்லை.

சாதாரண ஜனங்கள் தான் என்றல்ல, காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வீடுகளிலேகூட அதற்கு ‘மரியாதை’ கிடைப்பதில்லை. மேடையில், பேசுபவர்நாட்டின் தலைவராயிருப்பார்—கதரே எப்போதும் கட்டிக்கொண்டிருப்பார்! ஆனுல், வீட்டில் அவர் மனைவி அருமையான பட்டுப்புடவையுடனும் மகன் இங்கிலீஷ் பாப்ளின், களுடனும், காட்சியளிப்பார்கள்!

எண்ணத்துக்கு ஏற்றதாக, வசதி தருவதாக இல்லாத காரணத்தால் தான் கதர்திட்டம் வெற்றிபெற முடிய வில்லை. இது, நாம் மட்டுமல்ல, ஆட்சியாளரே நன்கறிந்தது-நாடிதளர்ந்து போன நிலையிலிருக்கிறது என்பது, நன்கு அவர்களுக்குத் தெரியும்.

தற்போது மாகாணத்தில் வாங்குவாரில்லாமையால், கிட்டத்தட்ட ஏழு லட்சம் பெறுமானமுள்ள 5,00,000 கஜம் கதர் விற்காமல் கிடக்கிறதாம். முனிசிபாலிடிகள், சர்க்காரிடமிருந்து மான்யம்பெறும் ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள், சத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள் ‘கதரையே கட்டவேண்டும்’ என்று வலியுறுத்தி வற்புறுத்தி கதர் விற்பனையாக ஆவன மேற்கொண்டும் இவ்வளவு துணி விற்கப்படவில்லை. வாங்குவாரின்றி கிடக்கிறது. ஒருகஜம் கதர் என்னவிலையாகிறதோ, அதைக் கொண்டு இரண்டு கஜம் அதைவிட அழகான, விலை குறைந்த மில் துணியை வாங்க முடியும். எனவே மக்கள் ‘கதரைக் கவனிப்பதில்லை, கதர் விற்கவேண்டும், கதர் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும் என்றுல், மில்துணி இறக்குமதி செய்யப்படாமல் தடுக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அந்த அளவுக்கு கதர்த்துணி உற்பத்திசெய்ய, இயலாது, முடியாது.

எனவே, எப்படிப்பார்த்தாலும் கதர்த்திட்டம், இன்று, முதலில் குறிப்பிட்ட ‘அழுகியஅழகி’ யாகவே காட்சி தருகிறது—எவரும் ஏற்க முடியாதாகிவிட்டது. இருந்தும், சென்னை சர்க்காரின் பிர்க்கா அபிவிருத்தி என்ற இலாகா, தன்னுடைய பெரும்வேலை கதர் அபிவிருத்திதான் என்று கருதி, அதற்காக லட்சக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து வருகிறது. செலவழியும் பணத்துக்கு பலன் ஏற்படாது, முடியாது, என்பது அறிந்திருந்தும்.

சீண்டுவாரற்ற நிலையில் இருக்கும் கதர்திட்டம் என்ற ‘கிழவி’க்கு, அழகூட்ட, செலவுசெய்யும் பணம் அநாவசியமானது—வீணுக்கக்கொட்டுவது. இதை ஆளவந்தார் உணரவேண்டும். விஷயத்தின்மீது வீம்பு காட்டாமல், சிந்தித்து, வரிப்பணம் கரியாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆளவந்தார், இன்று, கதர்த்திட்டத்துக்கென செலவிடும் தொகையும் வீண், நேரமும் வீண்! வீண்வேலையில் இறங்காமல், விவேகப் பாதைபுகுவதே நல்லது, நாட்டுக்கு, என்று எடுத்து கூறுகிறோம்!

வாழ்க ஐ. நா. சபை!

விழா கொண்டாடப்பட்டிருக்கிறது, உலகெங்கும், ஐக்கிய நாடுகள் சபை துவங்கி நான்கு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன என்ற பெருமிதத்தால். ஆங்காங்கு விழாகொண்டாடப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அவசியம், அதனால் ஏற்படும் நன்மை ஆகியவைகள் குறித்து பேசாதாரில்லை.

உலகை, உலுக்கிய இரண்டாவது உலகப் போர் முடிந்தபின், சமாதானம், அமைதி, ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துவாழ்தல், ஆகிய இலட்சியங்களின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டதாகும் ஐ. நா. சபை. இதில் 59 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன.

நான்கு ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன! முன்னேற்றத்தை இலட்சியமாகக் கொண்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு; நலன் நாடும் எவருடைய வாழ்த்தும் குவியவே செய்யும்.

முதல் உலகப்போரின் முடிவாக, 'சமாதானம்' என்ற இலட்சியத்தின் பேரில் சர்வதேச சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டதே, அதுபோலவேஇரண்டாவது உலகப் போரின் முடிவாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகும் ஐ. நா. சபை. சர்வதேச சங்கம், இன்று கூறப்படும், சமாதானம், சாந்தம் இலட்சியங்களின் பேரில் தான் அன்று முகிழ்த்தது. இருந்தும் அதன் முடிவு, விபரீதமாகவே ஆகியது. இரண்டாவது உலகப் போரும் மூண்டது!

அந்த நினைவு, இன்று ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உள்ள நிலைமையைக் கவனிக்கும் பொழுது நம் உள்ளத்தில் மின்னுகிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மேன்மை குறித்து அமெரிக்க நாடும் போற்றியிருக்கிறது—அதே போல, இன்னும் சற்று வலியுறுத்தி ரஷ்யாவும் பாராட்டியிருக்கிறது! உலகின் இரு முனைகளில் நிற்கும் இரண்டு பெரிய வல்லரசு முகாம்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அவசியம் குறித்துப் பாராட்டியிருப்பதைக் காண மகிழ்ச்சிதான் நமக்கு. மகிழ்வு, ஏற்படுகிற அதே நேரத்திலேயே, 'க்ஷண நேர மகிழ்ச்சி'யாக அது ஆகிவிடுமோ என்ற பயமும் மனதில் படிகிறது—இதுவரை ஐ. நா. சபை பயணம் நடத்திவரும் பாதையைப் பார்க்கும் பொழுது!

எல்லா நாடுகளும் ஐ. நா. சபையின் அவசியம், அதன் இலட்சியம் பற்றி முழக்கமிட்டுள்ளனர்—வலியுறுத்தியுள்ளனர்! வாழ்த்துக்கள், இதய பூர்வமாக எழுந்தவைதானா அல்லது இதுவும் ஒரு 'திரைமறைவு' நாடகமா என்ற ஐயம், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் இறந்தகாலத்தை எண்ணிப் பார்ப்போருக்கு, ஏற்படத்தான் செய்யும்!

ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபைக்குக் கொண்டு போகப்பட்ட பல பிரச்னைகளில், நினைத்ததுபோல, சுமுகமான முடிவு ஏற்படவில்லை. காஷ்மீரப் பிரச்னை இன்னும் வளர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது, பாலஸ்தீனப் பிரச்னையும் அப்படித்தான் ஆகியது!

இன்றுள்ள நிலையில், உலக வல்லரசுகள், அமெரிக்க—ரஷ்யக் கூடாரங்கள் தங்கள் "பலப் பரீட்சை" பார்க்கும் இடமாகவே, ஐ. நா. சபையைக் கருதி வருகின்றன. பேச்சுக்கும், விவாதத்துக்கும், விவேகமற்ற போக்குக்கும், உலக சமாதானத்துக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட சபை ஆளானது உண்மையில் வருந்தக்கூடியது—வெட்கப்படக்கூடியது. இருப்பினும், உண்மையில் உலகம் முன்னேறவேண்டும் என்று விரும்புபவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபை வாழ்க என்று கூறத்தான் செய்வர்! தகராறுகளை 'போர்' கொண்டு தீர்ப்பதற்குப் பதில் ஒருவருக்கொருவர், வருத்தங்களை பரிமாறிக்கொள்வதன் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் — அதுவே நாசம் விளைவிக்காது, நல்லது என்பதால்.

எனவே, நாமும், நமது வாழ்த்துக்களைத் தெருவிக்கிறோம், நல்ல முறையில் பணியாற்றும் வழி ஏற்படுமா என்ற திகைப்பினூடே!

10-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி

சக்தி ஆயிரம்மடங்கு அதிகரிக்கவே செய்யும்.

இந்திய மக்கள் உலகின் விஞ்ஞான, வியாபார, தொழில் நுணுக்க முன்னேற்றத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருக்க ஆங்கில அறிவு உதவி செய்கிறது. ஒவ்வொரு சிறந்த புத்தகமும் இன்று ஒன்று ஆங்கிலத்தில் பிரசுரிக்கப்படுகிறது; அல்லது மொழிபெயர்க்கப் படுகிறது. இவ்வாறாக அந்தப்புத்தகமானது இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு பள்ளிப் பையனுக்கும், பல்கலைக் கழக மாணவனுக்கும் கிடைப்பதாயிருக்கிறது. சீனா, அல்லது ஈரான் அல்லது சயாம் அல்லது ஆப்கானிஸ்தானத்தில் இந்த அநுகூலம் இல்லை. இன்று நாம் ஆசியாவிலேயே முற்போக்கு மிக்க தேசத்தவராகக் கருதப்படுகிறோம். இந்த சாதனைக்குக் கிடைத்துள்ள பெருமையின் பெரும் பகுதி ஆங்கிலமொழிக்கே உரியதாகும்.

இன்றைய இந்தியாவில் ஆங்கிலம் அறிந்த நபர்களின் தொகை 4 கோடி முதல் 5 கோடியாகும். இது ஒரு நல்ல தேக்கமாகும். நாம் ஆங்கிலத்தை அகில இந்திய பாஷையின் அந்தஸ்திலிருந்து அகற்றிவிட்டால் இந்தத் தேக்கம் வற்றிவிடும்.

ஆங்கிலம் எந்த மாகாணத்திலும் தாய்மொழியாக இல்லையென்பதுதான் ஆங்கிலம் வேண்டும் என்பதற்கு மிகவும் வன்மையான காரணமாகும். ஆங்கிலத்தை அகில இந்திய மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டால், மாகாணப் பொறுமையோ, வகுப்புப் பகைமையோ ஏற்பட மாட்டாது. ஆங்கிலத்தைப் பொறுக்கியெடுப்பது 10 கோடிக்கு அதிகமான மக்களின் தேசிய பாஷையாயிருப்பதும் குறைந்த பக்ஷம் ஐக்கிய மாகாணம், பீஹார், மத்திய மாகாணம், டில்லி மாகாணம்,, ராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசம் ஆகிய இடங்களில் அதிகாரத்துவ மொழியாயிருக்கக் கூடியதுமான இந்திக்கு அநீதி இழைப்பதாகமாட்டாது. இந்தப் பரந்த பிரதேசத்தில் இந்தி வளர்ந்து வளமுற்று வரும். இதுபோலவே இதர மாகாண மொழிகளும் அந்தந்த மாகாணத்தில் வளர்ந்து வளம் பெற்று வரும்.

ஆங்கில மொழியை வீழ்த்துவது தேசத்திற்கு பேராபத்து!

[சிங்கை—தமிழ் முரசு]

அங்கே, அறமன்றம்!

ஒரு விசித்திர வழக்கு! நியூயார்க் நகரிலே நடைபெற்றது! வாதி ஒரு யூதர்! பிரதிவாதிகள் யார்? பிரமிக்க வேண்டாம்! பிரதிவாதிகள், மகாகவி ஷேக்ஸ்பியர்—இலக்கியப் பேராசிரியர் சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் ஆகிய இருவரும்.

அவர்கள் மறைந்து ஆண்டு பலப் பல உருண்டோடிப் போயினவே, அவர் தமை, வழக்கு மன்றத்துக்கு இழுத்து வருதல் எங்ஙனம்?—என்று கேட்பர். உண்மை! அவர் அல்ல, வந்தவர்கள், அவர் தம் எண்ணமும் எழுத்தும், கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டன, குற்றக்கூண்டிலே!

மகாகவி ஷேக்ஸ்பியர் தீட்டிய, 'வெனிஸ் நகர வியாபாரி' எனும் நாடக ஏடையும், இலக்கியப் பேராசிரியர் சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் தீட்டிய, 'ஆலிவர் டிவிஸ்ட்' எனும் நூலையும், பொதுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே, பாடநூற்களாக வைத்தல் கூடாது, தடை செய்யவேண்டும், என்பது, வழக்கின் சுருக்கம்.

'வெனிஸ் நகர வியாபாரி' என்னும் நாடக நூலில், கருணையை மறந்த ஒரு கயவனைப் பற்றி மகாகவி, குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கடன் பட்டான் ஓர் காளை — திருப்பித்தர முடியாமல் திகைத்தான். கடன் கொடுத்த ஷைலக், நிபந்தனை விதித்திருந்தான், கடன் தொகையை ஒரு குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் திருப்பித் தராவிட்டால், கடன் பட்டவன் உடலிலிருந்து ஒரு பவுண்டு சதையை அறுத்து எடுத்துக் கொள்வதென்று. இந்தக் காட்டுமிராண்டி நிபந்தனைக்குக் காளை கட்டுப் பட்டான்—அவ்விதமான நிலைமை ஏற்படாது என்றெண்ணி. ஆனால் இதே நிபந்தனையைக் காட்டி ஷைலக், ஒரு பவுண்டு சதையைக் கேட்டான்.

ஷைலக், வட்டிவியாபாரி, வஞ்சகன், பேராசைப்பித்தன், ஈவு இரக்கமற்றவன்.

அவனுடைய கயமைக் குணத்தைக் கண்டித்திருக்கிறார் மகாகவி.

அவனுடைய தீயதிட்டம் நிறைவேறவொட்டாதபடி தந்திரமாக வேலை செய்து வெற்றிபெறுகிறாள் அவன் மகள். இது கதை. இந்த நாடக நூலைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்பது வழக்கு.

ஆலிவர் டிவிஸ்ட், ஒரு அனாதைப் பையன்—அவதிக்கு ஆளாகிறான்—அவனை, பாகின் எனும் ஒரு பக்காப் பேர்வழி, திருட்டுத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துகிறான். பாகின் வேறு சில பிள்ளைகளையும், திருட்டுத் தொழிலில் புகுத்திப் பணம் திரட்டும் பாதகன். ஊராரின் கோபம், சந்தேகித்தோரின் ஆத்திரம், ஆலிவர் டிவிஸ்ட்டைத் தாக்குகிறது. தரித்திரத்திலே தத்தளித்தான் சிறுவன்—அவனைக் கொடியவன் திருடனாக்கிப் பிழைக்கிறான். இந்தப் பாகின் என்பானைப் பிறகு உண்மையைஉணர்ந்த ஊர் மக்கள், நையப்புடைக்கிறார்கள். இந்த இலக்கியத்தையும் தடை செய்யவேண்டும், என்பது வழக்கு.

ஷேக்ஸ்பியரோ, உலக மகாகவி! டிக்கன்சோ, இலக்கியச் செறிவு மிக்க, வாழ்க்கைப் பிரச்னைகள் மிகுந்த நூலாசிரியர், தமது நாட்டவரிடையே யன்றி, உலகிலேயே, அறிவுத் துறையிலே உயரிடம் பெற்றவர்கள்.

அந்த இருவரின் நூற்களுக்கும், தடைவிதிக்க வேண்டுமென்று, வழக்கு! பள்ளிக்கூடங்களிலே, இவ்விரண்டு ஏடுகளும், பாடநூற்களாக இருத்தலாகாது, என்று கூறுகிறார் வழக்குத் தொடுத்தோர்! ஏன்!!

ஷைலக், பாகின், இருவரும், யூதர்கள்!!

பேராசைப் பித்தனும், வஞ்சக வெறியனுமாக விளங்கிடும் ஷைலக்கும், பாகின்னும், யூதர்கள் என்று, அந்த ஏடுகளிலே, தீட்டப்பட்டிருப்பதால், இவைகளைப் படிக்கும் மாணவர் மனதிலே, யூதர்களைப்பற்றிக் கேவலமான கருத்து தோன்றும்—பிறகு, யூதர் என்றாலே, வெறுப்பர், கோபிப்பர், எதிர்ப்பர், இதனால் விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்படலாம்—எனவே யூத இனத்தை இழிவுபடுத்தவும், அந்த இனத்தின் மீது பகை உணர்ச்சி மற்றவருக்கு ஏற்படவும் காரணமாக உள்ள, இரு ஏடுகளையும், பள்ளிகளிலே பாடமாக வைப்பது கூடாது—நல்ல மனதிலே நஞ்சு புகும், எனவே அந்த ஏடுகளைத் தடைசெய்ய வேண்டும், என்று வழக்குத் தொடுத்தவர் வாதிட்டார். அவர் ஒரு யூதர்!

மகாகவி, உண்மை! இலக்கியப் பேராசிரியர், டிக்கன்ஸ் — ஆம்! —அதுவும் உண்மை! வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை விளக்கிடும் அரிய ஏடுகள், அவை. அதுவும் உண்மை. எனினும், ஷைலக்கும், பாகினும், யூதர் என்று சித்தரித்திருப்பதால், யூத இனமே அவமானப்படுத்தப் படுகிறது, என்று கூறுகிறார், வழக்குத் தொடுத்தவர்.

அவர் கூறியது, உண்மைக்குத் துளியும் பொருந்தாத பேச்சு என்று தள்ளிவிடவும் முடியாது. யூத இனத்தை வேட்டையாடும் அளவுக்கு வெறுப்புணர்ச்சியை, ஜெர்மன் நாஜிகள் கிளப்பிவிட முடிந்ததை நாம் நமது தலைமுறையிலே கண்டிருக்கிறோம். அறிஞரும் விஞ்ஞானியும், அருங்குணவாளரும் ஆனாலும், அவன் யூதன் என்றால், ஜெர்மனியில் இடமில்லை — சித்திரவதைக்கு ஆளாக வேண்டும் — அவ்விதமான நிலைமை இருந்து வந்தது

யூதர்மீது கிளப்பப்பட்ட வெறுப்புணர்ச்சியைக்கொண்டே நாஜி இயக்கம், நாச நர்த்தனம் செய்துவந்தது. எனவே, யூத இனத்தின் மீது வெறுப்புணர்ச்சியை, கிளப்பி விடவும், விபரீதமான விளைவுகளை உண்டாக்கவும் முடியுமா என்று சந்தேகிக்கத் தேவையில்லை. கிளப்பிவிட முடிந்தது. இன்றும் இந்த உணர்ச்சி அடியோடு போய்விட்டது என்றும் கூறிவிட முடியாது. பொதுவாகவே, பேராசை, வட்டி வேட்டையாடும் போக்கு, கருணைக்கு இடமளிக்கா உள்ளம், ஆகிய தீய குணங்கள் கொண்டவரைக் கண்டிக்கும், சொல்லாக, யூதர் என்ற பதமே, பழக்கத்தில் வந்துவிட்டது. எனவே, வெனிஸ் நகர வியாபாரி எனும் நாடக நூலில் ஷைலக், ஆலிவர்டிவிஸ்ட் கதையில் குறிப்பிடப்படும் பாகின், எனும் யூதர்களைப் பற்றிப் படிப்பது, யூத இனத்தின்மீது ஆத்திர எண்ணம் கொள்ளவே செய்யும் என்று, மற்றோர் யூதர் எண்ணியதிலேயும், தன் இனத்தின் மாண்புக்காகவும் பாதுகாப்புக்காகவும், வழக்கு தொடர்ந்ததிலேயும், தவறு இல்லை—வீம்பானதுமல்ல வழக்கு.

தடை செய்யவேண்டும் அந்த ஏடுகளை—என்று கூறுகிறார் வாதி. எந்த இனத்தின்மீதும் வெறுப்புணர்ச்சியைக் கிளப்பிவிடுவதும், பகையுணர்ச்சியை வளர்ப்பதும், தீது, என்பதையும், அத்தகைய சூழ்நிலை போக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பதையும், ஏற்றுக் கொள்கிறார் நீதிபதி—எனினும், அந்த இரு ஏடுகளையும், இக்காரணத்துக்காக, தடை செய்வது என்பது, சரியல்ல, முறையல்ல, என்று தீர்ப்பளிக்கிறார்.

வழக்கு தொடுத்தவர், ஷேக்ஸ்பியரின் கவிதா சக்தியையோ, டிக்கன்சின் இலக்கிய நுண்ணறிவையோ, குறை கூறவில்லை, மதிக்கவும் மறுக்கவில்லை. அந்த ஏடுகளின் மூலம், விரும்பத்தகாத விளைவுகள் ஏற்படக்கூடும் என்றே கூறுகிறார்—வெறுப்புணர்ச்சி மூண்டுவிடும் என்று அஞ்சுகிறார், ஆகவே தடைஉத்திரவு பிறப்பிக்கக் கோருகிறார்.

வழக்கு மன்றத் தலைவரோ வெறுப்புணர்ச்சிகூடாது, இனத்தை இனம் பகைத்துக் கொள்வதுதவறு, நிச்சயமாக இத்தகைய போக்கு ஒழிக்கப்பட வேண்டும்—எனினும்—அதற்காக, இரு பெரும் ஏடுகளைத் தடை செய்வது கூடாது என்று தீர்ப்பளிக்கிறார்.

வழக்கு நியூயார்க் நகரிலே இந்தத் திங்கள் நடைபெற்றது. ஒரு இனத்தை மற்றோர் இனம் வெறுப்பதையும், ஒரு மதக்காரரை மற்றோர் மதக்காரர் வெறுப்பதையும், பகைத்துக் கொள்வதையும், போக்கியாக வேண்டும்—பொதுக் கல்வி முறையும், வீட்டிலே அளிக்கப்படும் கருத்தும், இதற்கான வழியைக் காட்ட வேண்டுமேயன்றி, ஒரு ஏட்டிலே, ஏதேனும் ஓர் இனத்தையோ, மதத்தையோ, இழிவுபடுத்தி, மனம் புண்படும் முறையிலே, எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, அந்த ஏட்டைத் தடைசெய்வது, ஜனநாயகச் சமுதாயத்திலே, பொது நன்மையைத் தருகிற செயலாகாது—என்ற கருத்துப்பட, நியூயார்க் உயர் நீதி மன்றத் தலைவர், தமது தீர்ப்பில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

இனப்பகை மூட்டும் இழி செயல் தீது—எனினும், ஏதேனும் ஏடு, ஏதேனும் ஓர் இனத்தை இழிவுபடுத்திக் காட்டுகிறது என்று கூறி, தடைப்படுத்துவது, நல்ல பலனைத் தராது, சிறந்த பரிகாரமுமாகாது, ஜனநாயக உணர்ச்சிக்கு ஏற்ற செயலுமல்ல, எனவே கருத்துக்குக் 'காவற்கூடம்' அமைக்க முடியாது—அறிவைத் தடுத்திடுவது ஆகாது—எழுத்துரிமையைப் பறித்திடுதல் தகாது—ஏடு சில, தீதான எண்ணங்களைத் தீட்டிக் காட்டிடுமேல், பொதுக்கல்வி மூலம், வீட்டுச் சூழ்நிலை மூலம், உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்திடவும், நடத்தையை நேர்மையதாக்கிடவும் முடியும், என்று கூறி, இரு ஏடுகளையும் தடை செய்யவேண்டும் என்று தொடுக்கப்பட்ட வழக்கைத் தள்ளிவிட்டார்.

இந்தத் தீர்ப்பை, நமது சர்க்காருக்கு, அன்பளிப்பாக்குகிறோம்!

"வகுப்புத் துவேஷத்தை மூட்டுகிறது இந்த ஏடு, ஆகவே பறிமுதல் செய்கிறோம்."

"மன்னர்பிரான் சர்க்காரிலேஉள்ள வகுப்பு பலவற்றுள்ளே, பகையை மூட்டி விடுகிறது, இந்தக் காவியம், எனவே, தடைசெய்து விட்டோம்."

"ஒரு சமூகத்தினரைக் கேவல படுத்தித் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது இந்நாடகம், எனவே இதனை நடிக்க கூடாது!"

"வெறுப்புணர்ச்சி யூட்டும் புத்தகத்தை வெளியிட்டனர் இந்த அச்சகத்தார், எனவே ஜாமீன் தொகை கட்டவேண்டும்!"

இப்படி ஆர்ப்பரிக்கும் ஆளவந்தார்களுக்கு அமெரிக்க உயர்நீதி மன்றம் அளித்திருக்கும் தீர்ப்பை, எடுத்துக்காட்டுகிறோம் — புரிந்து கொள்ளும் சக்தி, அடியோடு பாழ் பட்டுவிடவில்லை என்ற நம்பிக்கையால்.

படிக்காதே! அச்சடிக்காதே!
நடிக்காதே! பாடாதே! எழுதாதே!!

என்று, தர்பார் செய்யும், காந்தீயர்கள், இந்த அமெரிக்க வழக்கு மன்றத்தீர்ப்பைப் படிக்கும்போது,வெட்கித்தலைகுனிய வேண்டாமா என்று கேட்கிறோம். அங்கு காட்டப்பட்ட அறிவுத்திறன் எங்கே? இங்கு காட்டப்படும் காட்டுப்போக்கு எங்கே! அங்கே கூறுகிறார் அறமன்றத் தலைவர், பொது அறிவை வளமாக்கு பொல்லாங்கு தானாகப் போகும் என்று! இங்குள்ளோர் எடுக்கின்றனர் சட்டத்தை, தாக்குகின்றனர் எழுத்தாளரை, நொறுக்குகின்றனர் அச்சகங்களை! ஜனநாயக நாட்டிலே எழுத்துரிமைபப்பறித்தலாகாதே, என்று இயம்புகின்றனர் அங்கே! இங்கோ, நாட்டை நாங்கள் ஆள்கி றோம், மக்கள் எமது அடிபணியத் தான்வேண்டும் —எதிர்ப்போர் எது வர் சிறைக்கு!!—என்று இறுமாந்து கூறுகின்றனர். யூதரின்மனம்புண்ப டும்வகையாகவும்,யூதஇனத்தின்மீது வெறுப்புணர்ச்சிமூளக்கூடிய முறை யிலும், ஏடுகள் இருப்பினும்கூட, இனவெறுப்புணர்ச்சி, மதவெறுப் புணர்ச்சி எனும் தீயசக்திகளைக் களைந்துவிடும் வகையிலே, பொது அறிவை வளமாக்கவேண்டும் —புத் தகங்களைத் தடைசெய்வது பித்தர் முறை, என்று கருதுகின்றனர், அமெரிக்கநாட்டு அறமன்றத்தினர். இங்குள்ள ஆளவந்தார்களோ, பேனாவை ஒடித்திடும் பெரும் செய லில்ஈடுபட்டுப்பூரிக்கின்றனர்! அங்கே அறிவும் நெஞ்சுரமும்! இங்கே அச்ச மும், பிச்சுநினைப்பும்!! நாலாறுகருத்

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

..குத்தறிவா..ளர் மாநா..

-❀-

..வரும் டிசம்பர் 18ந் தேதியன்று, ..ன்னையில் இந்திய பகுத்தறிவா ..களின் மாநாடு முதல் முதலாக ..டைபெறப் போகிறதென அறிகி ..றம், மகிழ்ச்சி மலருகிறது நமக்கு!

..குருட்டுக் கொள்கைகள், மூட ..பிக்கை, பழைமைப் பக்தி, வள ..ம் மனித சமுதாயத்தின் தடைக் ..கள்—முன்னேற்றத்துக்கு முட் ..கட்டை இடும் மலைகள்! இவை ..றியடிக்கப்பட்டு, காரணமின்றி ..கள் மனதிலே நிலவும் பயமும், ..டத்தனமும் ஓரு முடிவு காணப் ..வேண்டும்.

..'ஏன்?' என்ற கேள்வி, எதையும் ..ர்த்துணரும் தன்மை, உண்மை ..ணும் உணர்ச்சி, உலகில் மலர ..ண்டும். மக்கள், சிந்தனைப் புறுக் ..ாக, உலகில் பறந்து திரியும், ..ந்திர வாழ்வு முகிழ்க்கவேண்டும்.

..வாழப் பிறக்கும் மனிதன், தன் ..ழ்வை, ஏழ்மையிலும் "எல்லாம் ..வன் செயல்" என்ற முகாரியிலும் ..ட்களை, வீணுக்குகிறுன். 'விதி ..களை மாய்க்கச் செய்த ஒரு சதி, ..ன்பது அவனது மூளைக்குப் படுவ ..லை. 'முன்னேர்கள், சொல்லி ..வத்தது. அதுபடியே நடப் ..ோம்' என்ற மூர்க்கத்தனம், ..ாயமே, இது பொய்" என்ற ..பாதிப் போக்கு, கருத்துத் தெளி ..ற தன்மை, இன்றைய சமுதா ..தை மூடிக் கிடக்கும் மேகங்கள்.

..அறிவு ஒரு நீரோடை—ஆனல், ..தில் 'எருமை'கள், படுத்துக் ..ாண்டு, குழப்பிக், கோலாகலம் ..யகின்றன. நல்வாழ்வு என்ற வய ..க்குப் பாய்ச்ச வேண்டிய நீரை, ..த்து, நிறுத்த, முயற்சித்து, ..னந்து கிடக்கின்றன. பழைமைப் ..தி, மூடநம்பிக்கை, குருட்டுக் ..ள்கை, கொண்டதை விடா ..ப்போக்கு, ஆகிய அந்த 'எருமை ..' விரட்டப்பட வேண்டும். அப் ..ாதுதான் வாழ்க்கை வானம், ..ங்கமற்றதாகும்-கருத்த மேகங்க ..லாமையால் 'இன்பம்' என்கிற ..ரவன், உதிக்க முடியும்! எல்லோ ..ம் இன்புற்று வாழ முடியும்!

..உலகம் வளர்கிறது. ஆனல் 'உள்ளங்கள்' வளரவில்லை—வளராதபடி, சிந்தனைக்குத் திரையும், காரணங் கேட்பதற்குத் தடையும், போடப்பட்டு தடுக்கப்படுகிறது, வைதீகத்தால், சனாதனத்தால், வழக்கம் மாறி 'சுகம்' பறிபோகாமல் தற்காக்கப்பட வேண்டும் என்ற சுயநலத்தால்! இந்த நிலை போக்கி, சிந்தனைச் சிற்பிகளாக, மக்கள் உலவவேண்டும், அதற்கான புதுப்பாதை காண வேண்டும் என்ற மகத்தான பணியில், இறங்கிய எண்ணற்ற 'தியாகி'களை, பழைமையும், மதமும் 'படுகொலை'களுக் காளாக்கி யிருக்கிறது—வதைத்திருக்கிறது, உயிருடன் பொசுக்கி யிருக்கிறது, நஞ்சை நன்கொடையாகத் தந்திருக்கிறது!

இருந்தும், "மதம்—என்பதின் மறுபக்கம் பயம்', என்ற முழக்கமும் பயம் விலக, மூட நம்பிக்கையும், பழமையும் விரட்டப்பட வேண்டும் என்ற முரசொலியும், வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது—வெகுவேகமான அளவில். இந்நிலையில் கூட்டப்படும், இம்மாநாடு லண்டன் பகுத்தறிவுக்கழகத்தின், சென்னைக் கிளையினரால் நடத்துவிக்கப் படுகிறது. இம்மாநாட்டின் வரவேற்புக்கழகத் தலைவர் தோழர் எஸ். இராமநாதன்—சுயமரியாதைச் சுடர், பகுத்தறிவுக் கதிர்!

இம்மாநாட்டிற்கு தோழர் ரகுநாத பி. பராஞ்சிபே தலைமைதாங்குகிறுர். தோழர் பராஞ்சிபே லக்னௌ பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னுள் துணைவேந்தர், அண்மையில் ஆஸ்திரேலியாவில் இந்தியாவின் ஹைகமிஷனராகப் பணியாற்றியவர் — நல்ல சிந்தனையாளர்.

முன்னேறும் உலகை, பிற்போக்கில் புரட்டிச் செல்ல, பழைமையும் மூட நம்பிக்கையும் முனைந்து முயலும் இந்நேரத்தில், கூடும், இம்மாநாட்டை நாம் வரவேற்கிறோம்—நல்லது நடைபெறவேண்டும், மக்கள் 'மக்களாக' வாழ வேண்டும், அத்தகைய நிலைக்கு மனித சமுதாயம் கொண்டுவரப்படவேண்டும், பகுத்தறிவு வளரவேண்டும் என்ற கடமைப்பாதையில் சென்றுகொண்டிருப்பவர்கள் என்பதால். வளர்க பகுத்தறிவு! ஒழிக பழைமை!!

★

முன்பக்கத் தொடர்ச்சி

துக்கள் நாட்டிலே உலவட்டும் — தீதானவைகளைத் தள்ளிவிடும் திறம் வளர்ப்போம், சிந்தனைத் தெளிவு பெறும் நிலைமையினை மக்கள் பெற வழி வகுப்பின், வெறுப்பூட்டும் ஏடுகளை, வேண்டார் பொது மக்கள், என்றமுறையிலே, இருக்கிறது அங்கு, போக்கு! இங்கோ, வியாழன் யார்? வெள்ளி யார்? என்ற விசாரணை!! பத்தாயிரம்ரூபாய் ஜாமீன்! 153-ம் செக்ஷன் பிரயோகம்! வகுப்புத்துவேஷத்தைக் கிளப்பிடும் வன்கணர்களை வாட்டிவதைத்துப் புத்தி கற்பிக்கிறுர்களாம், இந்த வக்கிரபுத்தியினர்! என்னே இவர் தம்போக்கு! வகுப்புகள் அமைந்துள்ள நிலையையும், அதனல் ஏற்பட்டுப்போன சங்கடங்களையும் போக்கும் முறையினைக் கண்டாராயக்கூடாதா! பகை உணர்ச்சி குடிபுகவே முடியாதபடியான, தோழமை மலரக்கூடிய, மனப்பாங்கு வளரும் வழியில், பொதுக் கல்வித்திட்டத்தைத் தீட்டிக் காட்டக்கூடாதா! நேரம் ஏது? வாரந்தோறும், ஏதேனும் ஓர்ஏட்டின்மீது பாயவேண்டும்! கிழமைக்கொரு அச்சகத்தின்மீது போரிடவேண்டும்! சமயம் கிடைத்தபோதெல்லாம் பேச்சாளர், எழுத்தாளரைப் பிடித்துச் சிறையில் தள்ளவேண்டும்! மிச்சமிருக்கும் நேரத்தில், மகாத்மாவின் மணிவாசகத்தை மக்கள் மன்றத்திலே பேசவேண்டும்! நேரம் ஏது, நேர்மையை நாட்டிலே வளர்த்திடும் திட்டம்காண!

வெறுப்புணர்ச்சி, பகைஉணர்ச்சி, தீது, ஆகாது, அமெரிக்க அரமன்றத்தலைவர் இதனை அறியாமலில்லை—வலியுறுத்தவும் செய்கிறுர் — எனினும், ஏடுகளின்மீது பாயும்வேலையில் ஈடுபட மறுத்துவிட்டார்! அறிவை ஊட்டு, தெளிவை ஏற்படுத்து, அன்பை வளர்த்திடு, அறம் நிலைத்திடும் என்கிறுர். இங்கோ, ஏடு பத்தாயிரம், மூடு அச்சகத்தை, நட சிறைச்சாலைக்கு, என்று ஆர்ப்பரிக்கின்றனர்! இவர் தம்செயல் மூலம் கோரிடும் பலன் கிடைக்காது—இவர் தம்போக்கு, மக்களாட்சியின் மாண்பை மங்கச்செய்யும்—அறிவுக்குத்தடை ஏற்படும் — என்பதை, அமெரிக்கச் சம்பவம் காட்டுகிறது. அங்கு சென்றுள்ள பண்டிதநேரு,

(2-ம் பக்கம் பார்க்க)

படிப்பகம்

தங்கத் தாமரை

ஆசிரியர்: தில்லை வில்லாளன்

கல்லூரி, ஒரு அறிவு மலர்ச் சோலை, அதைச்சுற்றிவிட்டு, அடுத்த பாதைக்குச் செல் என்று கூறும் கண்ணப்பர்: மாலை மரியாதையில் மயங்கி கல்லூரிப்படிப்பை கட்சி வெறி என்ற பாறையில் மோதிக் கொள்ளும் தங்கப்பன்; குடும்பநிலை கண்டு, வெதும்பி, வெருண்டு 'பட்டாளத்தில்' சேர்ந்த அருளப்பன்; இம்மூன்று சகோதரர்களின், நிலைமையைப் படம் பிடித்துக் காட்டி 'தியாகம்' எது என்று, விடைகேட்டு, விளக்கப்படுகிறது, இந்நூலில். ஒரே குடும்பத்தில் மூன்று கோணங்கள், மூன்றும் கடைசியில் ஒரே இடத்தைச் சேர்கின்றன. முடிவு. அருளப்பனுக்கு ஒரு அன்னம்! தங்கத்துக்கு ஒரு தாமரை! கண்ணப்பருக்கு ஒரு திருப்தி! இளைஞருலகுக்கு ஒரு போதனை!

காலம் தழுவிய கற்பனையும்; கதைப்போக்கும் பாராட்டற்குரியது.

விலை ரூ 1

பெறும் இடம்:- பாரி நிலையம் 59, பிராட்வே சென்னை.

* * *

பாழடைந்த பள்ளிவாயில்

ஆசிரியர் திருச்சி-ரசூல்

எட்டு சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூல் இது. சமுதாயச் சீர்திருத்தம், முன்னேற்றம் ஆகிய இலட்சியங்களை வைத்து தீட்டப்பட்ட 'தர்தாஜு' 'மணமகன் தேவை!' முதலிய கற்பனைச் சித்திரங்கள் அடங்கியுள்ளன.

விலை அணா 12

பெறும் இடம்:- அறிவு மலர்ப்பதிப்பகம் கோவிந்தகுடி தஞ்சை

* * *

வள்ளுவர் காமம்

ஆசிரியர்: ஒளிர்மணி

குறள்-நமது அறிவுக்கேணி அறம் பொருள், இன்பம் என்ற முப்பகுதிகளில் கடைசியான இன்பம் பற்றி, காமத்துப் பாலில் வரும் அடிகள், அகவொழுக்கமும் அளவிலாச்சுவையும் உடையன. அத்தகைய குறட்பாக்களில் பன்னிரண்டைத் தேர்ந்தெடுத்து அதற்கான கதையொன்றைப் பின்னி, அதற்குள் பொதித்துள்ளார், ஆசிரியர் — தங்கத்தின் நடுவில் வைரம் போல!

விலை அணா 6

பெறும் இடம்:- திராவிடமணி பதிப்பகம் திருச்சி.

* * *

உல்லாசிகள் ஒழிக

ஆசிரியர் மிவாஸ்கிதாசன்

சுந்தர-சிதம்பரம்

பலர் உழைக்க, சிலர் வாழும் "பாழ்நிலை" என்று ஒழியுமோ; இந்தப் பார் என்று மகிழுமோ, என்ற உணர்ச்சியின் கொப்பளிப்பு இச் சிறு நூல்.

விலை அணா மூன்று

பெறும் இடம்:- புதுமைப் பித்தன் நினைவு பதிப்பகம் திருப்பூர் கோவை.

* * *

தோழன் அழகிரி

ஆசிரியர் பா. இராசமணி

மறைந்த மாவீரரைப்பற்றிய சிந்தனைத் துளிகள் அடங்கிய சிறு நூல்.

விலை அணா மூன்று

பெறும் இடம்:- கலைவாணர் படிப்பகம் சாத்தூர்.

போர்வாணி

வார இதழ்: விலை அணா 2

முன்னேறும் உலகின் முரசொலியாக, முற்போக்குப் பத்திரிகை "போர்வாணி" விளங்குகிறது. டாலர் முதலாளித்துவம், சீனச்செம்படை வெற்றி, பற்றிய கட்டுரைகள் மிளிர்கின்றன.

முகவரி:- மானேஜர் "போர்வாணி" சென்னை 17

* * *

கைத்தறி:

மாத இதழ்: விலை அணா 3

ஆசிரியர் எம். கே. சாமி

கைத்தறிவு நெசவாளத் தோழர்களின் 'கண்ணீரை'த் துடைக்கும் இலட்சியத்துடன், கோவையிலிருந்து வெளிவருகிறது. கைத்தறியின் கதியற்ற நிலை, அதை நம்பி உயிரை நகர்த்தும் தொழிலாளர்களின் துயரம், அது மறைந்து மகிழ்ச்சிமலரும்வகை, பற்றிய கட்டுரைகள், இதழ் முழுமையும் நிறைந்துள்ளன.

முகவரி:- 9/25, சிவசுப்பிரமணியம் ரோடு ஆர். எஸ். புரம் கோவை.

* * *

செம்பறவை

ஆசிரியர்: கோ. அருணாசலம்

விலை அணா 1

சோஷியலிஸ்டுக்கட்சியின் வளர்ச்சிக்கென உழைக்கத் தோன்றியிருக்கும் இதழ் இது. காங்கிரஸ்கட்சியின் போக்கு, ஆளவந்தார் நிலை, ஆகியவைபற்றிய கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன.

முகவரி:- 85, காங்கிரஸ் ஹவுஸ் ரோடு குடியாத்தம்.

* * *

1. என்னைக்கவர்ந்த புத்தகங்கள்
2. ஸ்தாபன ஐக்கியம்
3. சொல்வதெல்லாம் செய்தல், சுதந்திரம்.

சி. என். ஏ, வானொலியில் ஆற்றிய பேச்சுக்கள் இவை.

ஒவ்வொன்றும் விலை 0—2—0

கிடைக்குமிடம்:- மறுமலர்ச்சி நூல் நிலையம் 18, ஆயலூர் முத்தையா முதலித்தெரு சென்னை.

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A. at "Dravidanadu" Press, 95, Tirukkachinambi Street. Kancheepuram.